

W. Robert McAlister

Mul pole midagi selle vastu, et kurje vaimu aetakse välja päästmata inimestest. Seevastu tahan ma täielikult tagasi lükata õpetuse, mille kohaselt Vaimust sündinud usklikes võiks asuda deemonide. Viimasel ajal on aga ilmunud selliseid õpetusi levitavaid raamatuid ja artikleid. Need on minu meelest halvimald uskumuste kahjustavad ja hirmu põhjustavad Piibli väärtõlgendused, mida ial olen lugenud. Soovitaksin kindlasti kõigil lugejail tähelepanu pöörata Jumala Sõna nõuandele: "Teie olete tunnistanud, et Kristus Jeesus on teie Issand. Elage siis selle kohaselt! Juurduge Temasse, toetuge Temale, saage kinnitatud usus, nii nagu teid on õpetatud ja tänage Jumalat üha enam! Olge valvel, et keegi ei ahvatleks teid eksitusse petliku ja tühja tarkusega, mis tuleneb inimeste pärimustest ja maailmakõiksuse vaimolenditelt ning mitte Kristuselt. Kristusel on kogu Jumala täius ihulikult ja Temaga osaduses on teie elul eesmärk. Ta on kõigist vaimulikest olenditest ja jõududest kõrgem." (Kl 2:6-10, tõlgitud Uuest Testamendist kaasaegses soome keeles).

Kuigi ma tean, et kurjad vaimud on väga reaalsed ja tegutsevad aktiivselt, ei pea ma siiski haigusi ja ebaõnnestumisi või masendust nendest lähtuvaks.

Liha (Ga 5:19-21) ja kõlvatu meele (Ro 1:28-32) teod ei ole mingid "väikedeemonid", mida tuleb välja ajada. Need on patud, mida tuleb tunnistada, ja Jeesuse puhastava vere läbi antakse need andeks (1Jh 1:9-10). Me peame tunnistama oma süüid ega saa oma patte kurjade vaimude kaela veeretada.

Olen 15 aastat töötanud Sõna kuulutajana maailma eri paikades ja näinud selle aja jooksul, kuidas kõige hullemad patused, kes on harrastanud kõikvõimalikke pahesid, saavad rahu ja muutuvad õnnelikeks pühadeks, kui nad on tunnistanud oma patud, võtnud vastu andestuse ja joonud Jeesuse käest elavat vett (Jh 4:14). Mingeid muid toiminguid ei ole tarvis olnud. Ka Jeesust kiusati, kuid Tema ei olnud sellepärast veel kurje vaimu: saatan ise laskis kiusatuste tuliseid nooli Tema mõtetesse. Jeesus kustutas need kohe Issanda Sõnaga (Ef 6:16-17).

Neile, kes veel ei tunne seda imelist vabadust, millesse Kristus meid vabastas ("Vabaduseks on Kristus meid vabastanud", Ga 5:1), kõneleb see raamat sellest, mida on võimalik korda saata Jeesuse nimel Püha Vaimu väe läbi.

Enne oma surma vabastas "Jumala Tall, kes võtab ära maailma patu", s.o. Jeesus ise, Püha Vaimu väe läbi neid, kes olid saatana poolt seotud. Siiski suri Ta Kolgata ristil selleks, "et surma läbi saada võit kuradi üle, kellel oli meelevald tappa inimesed" (He 2:14, kaasaegne soome tõlge). Kusagil ei räägita, et Ta oleks pärast ülestõusmist kellestki kurja vaimu välja ajanud. Vastupidi, Ta puhus jüngrite peale ja ütles: "Võtke vastu Püha Vaim!"

Neid, kes on Jeesuse Kristuse oma Vabastajana vastu võtnud, on Jumal "päästnud ... pimeduse võimusest ja asetanud ... oma armsa Poja riiki. Tema

on meil lunastus, pattude andekssaamine" (Kl 1:13-14). Uuestisündinute kohta peab see alati paika: "Kristus teie sees, auhiilguse lootus" (Kl 1:27).

Mõistkem seda tõde: "Teie, lapsukesed, olete Jumalast ja olete nad ära võitnud; sest suurem on see, kes on teie sees, kui see, kes on maailmas" (1Jh 3:4).

Jumala lastena ei pea otsima vabanemist kurjade vaimude väljaajamise teel, vaid minema julgusega armujärje ette, et saaksime halastust ja leiaksime armu oma abiks õigeks ajaks (He 4:16).

David J. du Plessis
Oakland, Kalifornia

Miks jälle uus raamat kurjadest vaimudest?

Olime just viinud Fredi ema haiglasse psühhiaatria osakonda. Fred nuttis: "Ema ajas minust pidevalt astma demonit välja. Aga mul ei ole enam astmat!" Vaevalt kaks nädalat enne seda oli Fredi ema läinud palveringi, mis käis koos ühes kodus. Seal oli talle antud "vabastamise armuand". Just Fredi, tema ema ja tuhandete nendetaoliste usklike pärast otsustasin lõpuks Püha Vaimu mõjutusel kirjutada selle raamatu. Mul ei olnud mingit tahtmist asuda selle teema kallale, millega kaasneb nii palju eriarvamusi ja väärkäsitlusi. Sõna kuulutajana olen keskendunud esitama neid tõdesid, mis lähendavad meid Issandale ja varustavad meid nii "Kristuse ihu" kui ka päästmatute teenimiseks. Ma ei räägi meeeldi kurjadest vaimudest ja nende väljaajamisest. Aga kuna paljud siirad Jumala inimesed usuvad teooriat, et usklikes võib olla kurje vaime, võin vaid paluda Püha Vaimu abi, et suudaksin õiges alandlikkuses seletada seda, mida olen ise ränkade kogemuste kaudu kurjade vaimude kohta õppinud. Soovin, et võiksime leida tõe demonite väljaajamise kohta ja seletada seda armastuses nii, et Fredi ja tema ema sarnastel inimestel ei tarvitseks rõhutuina karta vaimude maailma, millest nii vähe teatakse.

Endistel aegadel puututi demonite probleemiga kokku misjonipõllul - maades, kus ajaloo vältel oli harrastatud paganlike usukombeid ja okultismi. Enam see nii ei ole. Kurjade vaimude meelevallas olemine on muutunud kogu maailma haaravaks nuhtluseks.

Enamikuga käesolevas raamatus kirjeldatud kogemustest olen ise kokku puutunud oma 23-aastase tegevuse jooksul evangeeliumi kuulutajana nii Kaug-Idas, Euroopas, Ladina-Ameerikas kui ka Ühendriikide eri paikades.

Nendel välismaal veedetud kuulutustöö aastatel viibisin korduvalt lühikest aega ka Ameerikas. Iga kord märkasin saabudes, et kurjade vaimude mõju oli seal vahepeal kasvanud. Samuti panin tähele, et Jumala rahva teadmised selle probleemi kohta olid seal puudulikud. Õpetus, et usklikes võib olla kurje vaime, tegi mind rahutuks. Ootas, et keegi tõuseks üles selle vastu.

Vesteldes Ühendriikide eri paikades pastorite ja usklikega olen märganud, et sõnale "vabastamine", mida ravimise kohta kasutatakse, on omistatud selliseid tähendusi, mida Piibel ei kinnita. Näiteks olen hiljuti

lugenud raamatuid, milledes räägitakse ahnuse ja hoolimatuse deemonitest. Mis deemonid need sellised on ja miks Piibel neist midagi ei räägi?

Olen palvetanud haigete eest neljas eri maailmajaos ja näinud, et usu palve parandab haigeid (Jk 5:15). Kuid viimasel ajal on mõningad inimesed, kellega olen kohtunud, väitnud, et kõik haigus ja valu on tegelikult tingitud kurjade vaimude kohalolekust. See ei lange ühte minu kogemustega ja niisugusel väitel ei näi olevat ka piibellikku alust. Antud raamatus tahan teha selget vahet saatana tegevuse ja deemonite mõju vahel. Jeesus rändas ringi ja parandas kõiki saatana poolt seotuid (Ap 10:38). Piibel räägib meile, et saatana töö on varastada, tappa ja hävitada (Jh 10:10). Kuid Piibel õpetab ka selgesti, et kuradile peab vastu seisma: "Seiske vastu kuradile, siis ta põgeneb teie juurest!" (Jk 4:7.)

Kurjad vaimud võivad võtta inimese keha oma valdusse ja seda vaevata. Kui mingit takistust ei ole, võivad kurjad vaimud oma tahtmise kohaselt minna inimesse ja sealt ka eemalduda. "Kui rüve vaim on inimesest välja läinud, käib see mööda tühje paiku ja otsib hingamist. Ja kui ta ei leia, ütleb ta: ma pöördun tagasi oma kotta, kust ma väljusin" (Lk 11:24).

Piibel ei käsi meil kurjadele vaimudele vastu seista. Põhjus selleks on lihtne. Inimeses peab valitsema teadliku patuelu poolt loodud pahelisuse õhkkond, enne kui kurjad vaimud võivad temasse siseneda ja teda oma valduses pidada. Sellises olukorras ei ole inimene võimeline kurja vaimu tulekule vastu seisma.

Saad esile erinevusest kuradi ja kurjade vaimude tegevuse - saatana poolt esile kutsutud ahistuse ja deemonite valduses olemise - vahel, võib saada vastuse mitmele küsimusele ja paljud probleemid lahenevad. Erinevus ei ole üksnes sõnade tähenduses. Me peame teadma, mida õpetab Piibel neist kahest kurjuse tegutsemise sfäärist, et võiksime olla vabad hirmust ja varustatud piisavate teadmistega kuradi riugaste vastu.

Olend

Clarita Villeneuve oli prostituut, kes oli tulnud Manilasse ühest Filipiinide sisemaakonnast. Politsei pidas ta kinni süüdistatuna hulkurluses ja viis ta halva kuulsusega Billipidi vanglasse. Selles vanglas olid jaapanlased hulk aastaid tagasi - teise maailmasõja ajal - piinanud filipiinlastest ja ameeriklastest vange. Esimesel vanglas veedetud ööl ärkas Clarita õudusest karjades. Ta väitis, et kaks meest olid teda hammustanud. Tõenduseks näitas ta valvurile hammaste jälgi kuklas ja mõlema käsivarre siseküljel. Vangla arst dr. Lara vaatas ta läbi. Järgmisel hommikul kuulis juhtumist keegi uudishimulik ajakirjanik ja Manila ajalehes ilmus uudis "olendist", kes oli purenud ühte kohalikku tüdrukut.

Kogu jutt oleks arvatavasti selleks korraks unustatud, kui dr. Lara poleks lubanud demonstreerida seda imelikku nähtust vangla ametnikele ja kohalikele reporteritele. Ühel neist oli kaasas magnetofon. Samal õhtul kuuldi Clarita karjumist raadio kaudu kõigil Filipiinide saarterühma tähtsamatel saartel.

See juhtus 1952.a. kevadel. Olin tol ajal pidamas koosolekute sarja Filipiinidel Beeteli kirikus, kus pastoriks oli Lester Sumrall. Kuulasime koos seda õudset saadet.

Järgmisel hommikul palus pastor Sumrall mind endaga kaasa, et külastada dr. Larat, kes oli ka Manila juhtivaks patoloogiks. Dr. Lara korraldas meile kohtumise Claritaga.

Samal ajal oli lugu juba jõudnud rahvusvahelisse uudistevõrku kandes sensatsioonimaigulist pealkirja: "Olend pures tüdrukut". Sellest tingituna järgnes meile Billipidi vangla saali terve jõuk valvureid, kohalikke ja rahvusvahelisi reportereid ning suur hulk teisi vange, kellel oli ilmselt vaba pääs sellesse vanglaossa.

Demonstratsiooni ajal näis Clarita igati normaalsena, aga kui pastor Sumrall tema ette istus ja oma käe tema kohale tõstis, muutus ta otsekui teiseks inimeseks. Tema silmad laienesid ja ta näole tekkis vihane ilme. Tema keha jäigastus ja ta sirutas käsivarred külgedele. Nägin, kuidas tema käsivarte siledadele sisepindadele ilmusid hambajäljed ja kohal, kuhu ühegi inimese suu ei olnud puutunud, oli näha sülge.

Hirmukarjete vahel tuli tema suust rõvedaid sõnu selges inglise keeles, mida see põhjamaakonna harimatu tüdruk vaevalt oskas. Tüdruku vägivaldsus kasvas sedavõrd, et dr. Lara ja politseiülem pidid seda 45 kilogrammi kaaluvat teismelist neidu üheskoos kinni hoidma. See oli hirmus stseen. Enamik valvureist ja vangidest olid põlvili: ühed palvetasid, teised nutsid. Reporterid püüdsid jälgida, mida keegi ütles. Selle pingelise pooltunni jooksul nägin võitlust kurja vaimu väe ja Jeesuse nime meelevalla vahel. Kogu loo õnnelikust lõpust jutustatakse Lester F. Sumralli raamatus "The Deliverance of Clarita Villeneuve".

See oli esimene - kuid mitte viimane - kord, mil sattusin vastamisi roojase vaimu valduses oleva inimesega.

Vereleegion

1962. aastal, kui töötasin õpetajana Uue Elu Nelipühikoguduses Rio de Janeiro, paluti mind kellegi Astrea-nimelise naise juurde. Ta oli üle 15 aasta iga päev kannatanud äkiliste verejooksude all. Olles proovinud kõiki võimalusi, mida kolme maakonna arstiteadusel oli pakkuda, tuli tema vananev isa paluma, et ma palvetaksin tema tütre pärast.

Külastades esimest korda Astread, jutustati mulle sellest kummalisest haigusest. Igapäevased haigushood kestsid kuni kaks tundi. Sel ajal voolas veri Astrea silmadest, ninast, kõrvadest, suust. Palvetasin tema tervenemise pärast ja lisisin, et kui see imelik haigus on tingitud kurjadest vaimudest, siis olgu nad sõideldud Jeesuse nimel. Kohe minu toast lahkumisel kuulis Astrea tuttavat häält ütlevat: "See teine läheb, aga mina jään."

Kui läksin teist korda Astread vaatama, oli ta parajasti vannitoas krampides haigushoo käes. Ust avades nägin kahvatut nägu. Verd tilkus naise silmadest, seda valgus tema kõrvadest ja mullitas tema kokkusurutud hammaste vahelt.

Käskisin Astreal enesega rääkida. Sügavalt tema kurgust kuuldus madal mehehää, mis ütles, et siin oli üks vereleegioni kurjadest vaimudest. Käskisin sellel Jeesuse nimel lahkuda. See väitis, et Astrea keha on tema elupaik, tal on seal täielik õigus asuda, kuna on juba 15 aastat seda teinud. Apelleerisin mitmeid kordi Jeesuse nime meelevallale, kuri vaim lahkus ja verevool lakkas. Siis hakkasin Astreale seletama tõsiasju roojaste vaimude meelevallas olemisest. See oli esimene kord, kui ta kuulis õiget diagnoosi oma haiguse kohta. 15 aastat kestnud kannatuse vältel oli ta saanud ravi küll langetõve, kangestuskramptõve, vaimuhaiguse ja paljude teiste haiguste vastu.

Kohtasin veel kahel korral seda roojast vaimu, kui see püüdis tagasi saada omandiõigust selle haritud keskealise brasiillanna keha üle. Mõlemal korral kuri vaim lahkus ja Astrea langes täiesti kurnatuna põrandale. Veel kaks korda seletasin talle, kuidas kurjad vaimud tegutsevad ja milline vägi on usklikel Jeesuse nimes.

Viimane kokkupõrge nõudis peaaegu Astrea elu. Oli laupäeva õhtu. Mind paluti kiiresti tema juurde tulla. Astrea oli end vannituppa lukustanud, mida ta varem haigushoogude puhul kunagi ei olnud teinud. Veri oli hakanud ukse alt välja valguma ja omaksed ei saanud oma hüüdmistele mingit vastust. Nad kartsid, et Astrea oli juba surnud. Enne, kui kutsusin takso, et kihutada nende mansardkorterisse Rio Copacabana Beach'il, põlvitasin ja palusin Issandal Astread elus hoida.

Kui saabusin nende korterisse, oli vannitoa uks juba avatud. Nägin seal Astread seina najale vajununa, verrega määritud riietes ja ilma mingi elumärgita.

Asetasin tema nõrga keha sirgu ja kummardusin alla tema näo juurde. Püüdsin teada saada, miks kuri vaim oli tagasi tulnud. Astrea silmalaud värahtasid ja ta rääkis sellise häälega, mis kohutas vannitoa uksele kogunenud omakseid. Hää, teatas, et vereleegioni pealik on tulnud Astread hauda viima.

On raske kirjeldada, mida ma sel hetkel tundsin: kõikjal oli verd ja ma olin silm-silma vastu vägeva demonvürstiga, kes kavatses tappa. Mind see niihästi tülgestas kui ka kohutas. Kuid samaaegselt, üsna märkamatu valdas mind püha viha selle verise demoni vastu ja ma täitusin meelevallaga. Jeesuse nimel käskisin vereleegioni pealikul minna tühjadesse paikadesse. Ütlesin talle, et Issand Jeesus Kristus ise päästab Astrea tema käest. Astrea kurgust vallandus nagu haavatud looma hää, hää. Haigushoo rünnaku järel vajus ta vannitoa põrandale. "Ta on surnud," sosistas tema mees. "Ei," vastasin, "te eksite. Astrea on esimest korda viieteistkümnenda aasta järel tõeliselt elus."

Umbes nädala pärast kohtasin dr. Rodrigues't, psühhiaatrit, kes oli aastaid Astread ravinud ja oli võtnud ta nüüd haiglasse painajast kosuma. Arst kinnitas, et millest haigushood ka põhjustatud olid, võis nüüd mõnepäevase vaatluse ja täieliku uuringu põhjal Astrea täiesti terveks tunnistada.

Seitse teeristi

1973 a. jaanuaris tuli üks abielupaar, kes oli Rio de Janeiro meie koosolekutest osa võtnud, eestpalvet paluma. Eelmisel päeval oli naine mehele kallale läinud ja teda armetult kolkinud, kuigi mees oli tugev ja kaalus üle saja kilo. Neil tuli pidevalt karta selliseid hoogusid, mille ajal naisele tuli üleloomulik jõud, mis pani teda ründama keda tahes lähedalolijaist.

Naise nimi oli Maria. 15-aastasena oli ta ühinenud spiritistide ringiga ja andunud kurjadele vaimudele. Pühitsusrituaali ajal oli ta tapnud musta kana, seda turjast hammustades, ja joonud selle verd. Nüüd oli ta 15 aasta jooksul olnud korrapäraselt ühenduses selle Exu'ks nimetatud manala vaimuga. Pärast abiellumist lakkas Maria nendest istungitest osa võtmast, kuid ometi kannatas ta pidevalt hoogude all, mille ajal tuli teda kinni hoida. Mõnikord tuli ta isegi lukustada, kuni hoog üle läks.

Maria ja tema mees olid mõni kuu käinud meie pühapäevastel jumalateenistustel. Nad olid hakanud kaaluma, kas Jumal võiks naise vabastada sellest kurjast vaimust. Ütlesin, et võiksime asja käsile võtta peale laupäevaõhtust jumalateenistust. Selle päeva pärastlõuna veetsin palves, valmistudes kokkupõrkeks, millest kujunes metsikuim kohtumine kurja vaimuga, mida olin 20 aasta jooksul kogenud.

Kui enamik inimesi oli palvelast lahkunud, palusin dr. Tito Almeidat enesele appi. Hakkasime vestlema Maria ja tema mehega. Maria rääkis meile, et kuri vaim oli end ikka ilmutanud kirikutes, kus ta varem oli käinud. Meie palvelas ei olnud see siiski veel rünnanud. Maria ütles, et Sete Encruzilhades - see oli Exu nimi ja tähendas "Seitse teeristi" - tuli temasse siis, kui see ise tahtis ega kuuletunud kellelegi. Maria ütles end alati tundvat, millal see demon ligines. Sel hetkel ei tundnud ta tema ligidust. Siiski, kui ma kurja vaimu nimepidi kutsusin, paiskas see Maria toolilt maha, nii et vaid kingad jäid paigale. Kumedalt urisedes ja suust vahtu välja ajades hakkas ta roomama piki palvela eesosa. Kõnetasin kurja vaimu Jeesuse nimel ja Maria nägu pöördus minu poole. Ma pole kunagi näinud inimnägu sellise viha poolt moonutatuna. Ta huuled olid kistud tahapoole ja paljastatud hammastega tõusis ta põrandalt, et mulle kallale tulla. See siiski ei õnnestunud. Käskisin kurjal vaimul lahkuda Jeesuse nimel. Maria keha paiskus põrandale. Siis tõusis ta jälle mind ründama. Sama kordus viis või kuus korda selle lühikese, kuid hirmsa võitluse ajal. Verejanulise demoni raev oli suunatud ühte viisi nii minule kui Mariale. Ta paiskas Maria keha metsikult, ilma armuta põrandale. Nõudsin siiski üha uuesti, et "Seitse teeristi" jäädavalt lahkuks. Ja siis see toimus ühe silmapilgu jooksul. Rünnak oli möödunud sama äkki, nagu see oli alanudki. Maria keha oli kurnatud ja täis muljumishaavu. "Pastor, kas see on möödunud?" "Maria, mina usun, et Püha Vaim tahab minu läbi öelda, et see oli tema viimane rünnak. See ei vaeva sind nii kaua, kui püsid Kristuses."

Maria ja tema mees hakkasid ustavalt koguduse koosolekutel osalema. Ajal, mil seda kirjutan, teenivad nad rõõmuga Issandat.

Kakskümmend vaeva-aastat

Need kolm eelpool nimetatud juhtumit esindavad sadu selletaolisi, millistega olen pidanud viimase paarikümne aasta jooksul tegelema. Olen

näinud kurje vaimu põhjustamas üksindust, õudusi ja abitust Euroopas, Aasias ning Põhja- ja Lõuna-Ameerikas.

Pärast Clarita juhtumit kuulutasin Sõna Taivani saare erinevates paikades. Inimesed tõid peaagu igale koosolekule oma sugulasi ja sõpru roojastest vaimudest vabastamiseks. Kurjad vaimud rääkisid seal tavaliselt jaapani keeles. Kohalik pastor seostas seda Jaapani okupatsiooni ajal tehtud hirmutegudega. Sel ajal ja ka pärast seda oli kurjade vaimude meelevald nii suur, et nad häirisid pidevalt igat evangeelset jumalateenistust.

Indias kohtusin taas kurjade vaimude probleemiga. Kui ma Kalkutta äärelinnas telgis evangeeliumi kuulutasin, katkestas mind sageli mõni kurja vaimu rünnaku objektiks sattunud isik. Iga kord oli vaja roojane vaim välja ajada Jeesuse nime meelevallaga. Kui jätkasin oma tööd misjonärina-evangelistina, kasvasid mu kogudustes kokkupuuted kurjade vaimudega. Suur osa haigetest, kes Pariisis eestpalvet soovisid, olid kurjadest vaimudest vaevatud, mis tulenes nende spiritistlikest harrastustest minevikus. Nende inimeste suhtes oli palve võimetu. Sain jätkuvalt uusi kogemusi selle kohta, milline vaimulik meelevald on antud meie käsutusse kurjade vaimude üle Jeesuse nime väes.

Tol ajal arvasin, et kurjade vaimude probleem esineb vaid maades, kus on harrastatud paganlikke kombeid ja spiritismi. Kuid saabudes tagasi Ühendriikidesse, märkasid, et see pole nii.

Mäletan hästi õhtut, mil ajasin kurja vaimu välja ühest noorest haiglapöetajast Kalifornias Burbanki Esimeses Baptistikirikus. Naine helistas mulle pärast lühikest kõnet, mille pidasin kohalikus raadios. Too naine oli aastaid tagasi mingis nõiatseremoonias oma hinge kuradile müünud. Seejärel oli teda sageli ravitud kolmes erinevas vaimuhaiglas, aga ta sattus sageli kurjade vaimude õudusrünnakute alla.

Kutsusin teda tol õhtul koosolekule. Pealtnägijaist ei uskunud keegi, et sellel õhtul võib midagi erilist toimuda. Jumalateenistuse lõppedes jäi suur hulk koguduse liikmeid kiriku esiossa vestlema. Kui hakkasin võitlema deemoniga, kes asus selle kõhetu, hästiriietatud naise kehas, rebestas õhku terav kiljatus. Naise keha paiskus pühakoja vaipadega kaetud põrandale ja hakkas seal maona väänlema. Taas kord apelleerisin Issanda Jeesuse Kristuse vägevale nimele ja jälle võitis valgus pimeduse ning naine sai vabaks.

Tema kirjad kinnitavad, et ta on tõesti vaba. Kurja vaimu rünnakud ei ole enam kordunud.

Kas uutmoodi kurjad vaimud?

1951. a. alates olen Ühendriikides käies alati täheldanud kurjade vaimude meelevalla kasvu. Olin siiski täiesti ettevalmistamata selleks, mida sain kuulda vesteldes ühe noore uskliku naisega, kes juhatas palveringi ühes idaranniku linnas. See tüsedapoolne siiras Jumala laps (nimetagem teda näiteks Grace' icks) jutustas mulle rõõmuga, et teda oli äsja vabastatud "apluse deemonist". Olin üsnagi erutatud ja küsisin: "Millisest deemonist sa õige räägid?" "Apluse deemonist." Imnes, et kellelegi tema sõbrale oli äsja antud vabastamise armuand. See sõber oli ühel palvekoosolekul ajanud Grace' ist

välja "apluse demoni". Hämmastusin sedavõrd, et jäin sõnatuks. Grace oli mõned aastad tulemusteta võidelnud liigse söögiisu vastu. Proovides paljusid lahenduskuure ja menetlusi, oli ta lõpuks alla andnud ja osutunud abivajajaks. Ühel kodusel palvekoosolekul oli perenaine talle öelnud, et temas on "apluse demon". Grace istus toolile toa keskel ja teised ajasid palvetamisega demoni välja. Grace jutustas, et ta oli sattunud mingisse transiseisundisse ja näinud nägemuses oma surnud ema. Tema meelest oli see tõestuseks, et vabanemine oli täielik. Palve ja tänuhetke järel lahkus ta koosolekult rõõmustades võidu üle.

Olin sügavasti erutatud Grace'i ilmselgest rõõmust hoolimata. Oma liigsöömise probleemi ravimisel oli ta eksinud viisil, mis võis lühikese aja pärast saada hukatuslikuks kogu tema usuelule. Liigsöömine on vastand enesedistsipliinile, mida mainitakse Vaimu viljade hulgas (Ga 5:22-23). Aplus tuleks siis paigutada Ga 5:19-21 loetletud liha tegude hulka. Lihalikkust ei saa aga välja ajada.

Kuid mida öelda naisele, kellest äsja on "apluse demon" välja aetud? Aastaid kestnud talitsematu söömise ja kaotustega lõppenud võitlemise järel oli probleem nüüd korruga lahenenud. Kuid kas ikka oli? Aga kui diagnoos oli vale? Aga kui mingit väljaatavat demonit ei olnudki? Mina usun, et need inimesed eksisid. Mulle meenub üks hiina tüdruk Filipiinidelt. Ta oli nälga suremas, kuna temas olev kuri vaim ei lasknud tal süüa. Seevastu pole ma kuulnud ühestki juhtumist, kus kuri vaim oleks pannud oma ohvrit liigselt sööma. Söömine ja joomine annavad meile - meie füüsilisele kehale - jõudu, kuid liialdamise puhul võivad need olla ka kahjulikud.

Mind hakkas vaevama küsimus: mis juhtub, kui Grace'i söögiisu taastub? Kas ta tuleks siis taas vabastada? Kui tal oli raskusi enne "vabastamist", siis peale seda on need veel suuremad. Siis tulevad "apluse demonile" lisaks masendus ja kahtlused. Miks demon tagasi tuli? Kas palve ei olnud küllalt harras? Kas ta ei saanud tegelikult vabaks? Kas Jumal tahab teda karistada, kui ta lubab sel liigsöömise vaimul oma tahte üle valitseda? Ma ei usu, et lihalikkust on võimalik välja ajada. Kui sa üritad seda teha, satud sa kindlasti segadusse ja tunned end kõlbmatuna.

Hoolimatuse demon

Mõni nädal pärast kohtumist Grace'iga sain kutse külastada ühte tõsiste usklike palveringi. Mõnda neist tundsin juba varem. Rääkisin natuke Vaimuga täidetud elust ja andsin siis võimaluse küsimusi esitada. Kohe esitati küsimus, kas ma usun, et usklikes võib olla kurje vaim? "Miks te sellist asja küsite?" huvitusin. "Hiljuti oli siin külalisena pastor ja tema ajas kurje vaimu välja peaaegu igaühest meist." Ma ei tahtnud oma kõrvu uskuda! Sellele rühmale oli räägitud, et on tingimata vaja õppida ära tundma kurjade vaimude ligiolu ja antud nõu nende kohtlemiseks. Neile oli räägitud, et nende visad isiklikud probleemid tulenevad tegelikult kurjadest vaimudest.

"Kas keegi teist on kunagi näinud inimest tõeliselt kurjade vaimude meelevalda all?" Üks hallipäine õpetaja tõusis püsti ja ütles: "Just siin ajasin ühel päeval tähelepanematuse kurja vaimu välja ühest oma õpilasest, kes ei

jaksanud õpetust jälgida." Õpetaja naeratas säravalt jutustades, et see õpilane oli kohe oma käitumist parandanud. Nii see kindlasti oligi. Arvatavasti ehmatas see toiming poisi ära ja ta muutus tähelepanelikuks.

Liikudes hiljem ühest linnast teise, hakkasin leidma niisugust õpetust deemonite kohta peaaegu kõikjalt. Niisuguste õpetajate põhitegevuseks näis olevat usklikes kurjade vaimude avastamine ja väljaajamine. Olin äärmiselt nõrduinud.

Ühe Los Angelesi piirkonnas asuva suure koguduse pastor jutustas mulle, et see õpetus oli tema koguduses tekitanud rohkem kahju, kui ta iial jõuab parandada. Üks teine õpetaja Orange County'st Kalifornias ütles, et paljud usklikud ei tõuse hommikul enne voodist, kui nad pole öösel tulnud kurje vaimu välja ajanud. Mõned vanemad ajavad neid välja oma algkooli lastest enne laste kooliteele saatmist.

Märkas, et kogudused, kus oli tugev Piiblile tuginev õpetus, ei olnud sattunud selle deemonite-õpetuse mõju alla. Kuid paljudes palveringides, mida külastasin, valitses selles küsimuses suur segadus. Oli aetud välja laiskust, närvilisust, hoolimatust ja igasuguseid muid lihalike harjumuste kurje vaimu.

Niisiis, miks taas uus raamat deemonitest? Selleks, et leida vastus küsimusele, kas tõeline Jeesusesse uskuv kristlane võib sattuda kurja vaimu valdusesse. Keegi pastor, kellelt küsiti, kas usklikus võib olla kuri vaim, vastas: "Kes sellist tahaks?" Minule ei piisa vaimukatest sõnadest, sest see on liiga oluline asi. On vaja palvetada nende küsimuste selgitamise pärast uuestisündinud kristlaste hulgas. Paljudele neist põhjustab küsimus kurjadest vaimudest sügavat muret. Juhatagu Püha Vaim meid tõe sisse!

Kurjad vaimud ja nende mõju inimesele

Kas kurjad vaimud on tõeliselt olemas või on need ainult meie ettekujutuse viljad? Jeesus rääkis kurjadest vaimudest kui tõelistest olenditest. Oma maapealse tegevuse ajal ajas Ta neid palju kordi välja: "Ja mõned naised, keda tema oli terveks teinud kurjadest vaimudest ja tõbedest: Maarja, keda hüütakse Magdaleenaks, kellest seitse kurja vaimu oli välja läinud" (Lk 8:2).

Uus Testament on täis õpetust kurjade vaimude kohta. Luuka evangeeliumis 4:33 jutustatakse ühest sünagoogi tulnud mehest, kellel oli rüve vaim. Markus kirjeldab üksikasjalikult, mida kuri vaim tumma ja kurdi poisi juures korda saatis. Kui deemon poissi ründas, sai poiss vigastusi: ta paiskus maha, tema suu vahutas, ta kiristas hambaid ja muutus jäigaks. Kui Jeesus oli temast demoni välja ajanud, siis poiss vabanes ja tervenenes (Mk 9:17-27).

Matteus räägib meile, milline on kurjade vaimude lõplik saatus: "Siis ta ütleb ka neile, kes on vasakul käel: minge ära minu juurest, te neetud, igavesse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele" (Mt 25:41).

Piibli argumentide, ajaloo näidete ja arvukate tänapäeva juhtumite valguses ei saa olla kahtlustki, et kurjad vaimud on reaalselt olemas.

Kes on kurjad vaimud ja kust nad tulevad?

Õpetuslikult on võimatu midagi kindlalt väita kurjade vaimude päritolu kohta. Piiblis on kinnitavaid tõendeid selle teooria poolt, et kurjad vaimud on langenud inglid. Kui Lutsifer heideti taevast alla uhkuse ja mässamise tõttu (Js 14:12-15), võttis ta kaasa kolmanda osa taeva inglihulkadest (Ilm 12:4). Neid langenud ingleid nimetatakse Piiblis kurjadeks vaimudeks ehk demoniteks. Kõneldes variseridega Mt 12:24-28 rääkis Jeesus saatana ja tema inglitest.

Mitut liiki kurje vaimu on olemas?

Seda pole võimalik kindlalt teada. Jeesus käskis ühte demonit nimetada oma nime ja sai vastuseks: "Mu nimi on Leegion, sest meid on palju" (Mk 5:9). Piibel räägib rüvedatest vaimudest (Mk 3:11; 6:7), tummadest ja kurtidest vaimudest (Mk 9:25), kurjadest vaimudest (Ap 19:12-13; 15-16), vale vaimudest (1Ku 22:22-23), lausujavaimust (Ap 16:16), antikristuse vaimust (1Jh 4:2), haiguse vaimust (Lk 13:11) ja paljudest teistest.

Primitiivsetes paikkondades annavad kurjad vaimud endile sageli kohaliku paganausuga seotud nimesid. Vahel nimetavad nad endid loomade nimedega. Nende poolt vaevatud inimene zhestikuleerib ja häältseb sellele nimetusele vastavalt.

Saatan on ikkagi valede isa ning ega tema inglidki temast paremad ole. Et oma kohalolu varjata, võivad kurjad vaimud rääkida igasugust valet ja võtta enesele mistahes nimesid. Nad teevad end kellekski teiseks, et varjata oma päritolu. Kurja vaimu võib küll sundida oma kohalolu ilmutama, kuid ei tasu nõuda, et nad oma õiget nime ütleksid.

Mis vahe on kuradi ja kurjade vaimude vahel?

Piibel kasutab kuradi kohta mitut nime: saatan (Mt 12:26), Lutsifer (Js 14:12), Beeltsebul (Mt 12:24). Alati on tehtud selget vahet selle ühe - kuradiks nimetatud isiku ja demonite jõugu vahel.

Brasiilias ütlevad musta maagia harrastajad, et saatan, Lutsifer ja kurat moodustavad saatanliku kolmainsuse (Püha Kolmainsuse pilkamiseks). Igal neist oleval eri omadused ja nad tegutsevad eri viisil. Tegelikult on kurjad vaimud alamad olevused, kelle võim ei ole kuidagi võrreldav selle kujutletud saatanliku kolmainsuse võimuga.

Kurjad vaimud tegutsevad kurja teenistuses samal viisil nagu inglid hea teenistuses. Nad toimivad ikka oma isanda nimel ja kuuletuvad tema tahtele, kuid neil ei ole täit saatana väge ja nad ei tegutse samal viisil kui tema.

On väga tähtis mõista erinevust saatana ja tema kurjade vaimude vahel. Inimesed, kes on sattunud elama kellegi kurjast vaimust vaevatu lähedusse, on sageli asjatult hirmul kujutledes, et saatan on ise kohal. Tõeliselt seisab nende vastas palju väiksem vaenlane - kuri vaim.

C. S. Lovett ütleb oma raamatus "Dealing With the Devil" ("Tegeledes kuradiga"): "Soovin, et sa unustaksid need jutud kurjadest vaimudest. Mulle piisab, et nende tähtsus on väiksem." Lovettil on õigus.

Halvim saatana ja kurjade vaimude segi ajamise tagajärg on selles, et mõningad peavad kurjade vaimude tööks neid asju, mis tegelikult on saatana

teod. Nii hakkavad nad kurje vaimu välja ajama sealt, kus neid tegelikult ei ole.

Algkeelses Piiblis on kuradi ja kurjade vaimude vahe selge. Mitmes keeles tuleb sõna "kurat" kreeka keelsest sõnast diabolos, mis tähendab "petja". Sõna "saatan" tuleneb heebrea keelest (vt. Ii 2:1). Vana Testamendi kreeka keelses tõlkes on algkeelse sõna "saatan" vasteks võetud kreeka keelne sõna diabolos. Kuid Uue Testamendi kirjutamise ajal, oli sõnast "saatan" tulnud juba kreeka keelne sõna ja sellepärast kasutatakse seda Uues Testamendis kõrvuti sõnaga diabolos" (vt. Ilm 20:2). Sõna "deemon" tuleneb kreeka keelsetest sõnadest daimonion ja daimon. Piiblis ei ole kusagil mingit ebaselgust selles osas, kummast kurjuse jõust räägitakse: kas saatanast või kurjadest vaimudest. See vahe ei ole siiski sama selge inglise keelses Piiblis. Mõnedes inglise keelsetes tõlgetes on Mt 8:21 esinev sõna daimones tõlgitud "devils", s.o. kuradid.

Mis vahe on kurja vaimu valduses olemise ja saatana rünnakute vahel?

Selle küsimuse valesti käsitlemine põhjustab tõsisemaid probleeme. Lihtsalt öeldes on erinevus järgmine: kuri vaim hoiab inimest oma valduses, kurat aga avaldab survet. Esimeste rünnak tuleb seestpoolt, teise oma väljastpoolt. Saatana ei asu inimkehas. Jeesus ei ajanud kunagi saatana kellestki välja. Seevastu ajas Ta kurje vaimu välja nendest, kes olid seestund.

Saatana rünnakud on seevastu väga tõsiseks probleemiks Jumala lastele. Meile esitatakse üleskutse: "Seiske vastu kuradile, siis ta põgeneb teie juurest" (Jk 4:7). Meid pole kunagi kästud vastu seista kurjadele vaimudele, sest need ei oma mingit võimu Jumala laste üle.

Kuidas avaldab mõju saatana rünnak?

Saatana rünnakud toovad palju ja mitmesugust muret nii usklike kui ka uskmatute ellu. Saatana õhutab liha tegudele, milleks on hoorus, rüvedus, kiimalus, ebajumalateenistus, nõidus, vaen, riid, kade meel, vihastumised, jonn, kildkonnad, lahkõpetused, tapmised, joomised, pidutsemised ja muu taoline (Ga 5:19-21). Kurat sepsitseb intriige, et põhjustada usklike lüüasaamist. See on osa võitlusest, millesse iga kristlane satub, kui tema liha sõdib Vaimu vastu. Liha teod ei tule kurjadest vaimudest, nagu mõned oletavad. On rumalus välja ajada "viha vaimu", mis on osa inimese sünnipärasest loomusest, või "kõhuvalu deemonit", mis on valede toitumisviiside tagajärg ja tingitud inimese oma rumalusest või saatana rünnakute poolt põhjustatud närvilisusest.

Isekust ei saa inimesest välja ajada. Seda tuleb pidada patuks, mida tuleb tunnistada ja puhastada Jeesuse veres. Oleks küll väga mugav pääseda ühe hetkega vabaks kõigist lihalikest himudest, vihast ja riiakusest neid välja ajades, kuid see ei õnnestu. Inimesed tahaksid meeleldi neist sel viisil vabaneda, kuna nad ei taha näha vaeva kristlike eluviiside harrastamisega. Lihalikkusele ei leidu mingit ühekordset ja jäädavat paranemisviisi. Seda ravitakse järk-järgult, Vaimus käies. Saatana rünnakud põhjustavad ka ihu ja vaimu haigestumisi. Mitmed haigused, mida ekslikult arvatakse kurjade vaimude poolt esile kutsutuiks, tulenevad tegelikult kuradi rõhumisest.

"...kuidas Jumal Jeesuse Naatsaretist oli võidnud Püha Vaimu ja väega ja kuidas Tema käis mööda maad ja tegi head ja parandas kõiki, kellede üle kurat oli saanud võimuse; sest Jumal oli Temaga" (Ap 10:38). Need on ihulikud haigused: migreenid, maohaavad ja lõputu hulk inimkonda vaevavaid haigusi. Kas Piibel pakub meie haiguste probleemile lahenduse? "Kui keegi teie seast on haige, siis ta kutsugu enese juurde koguduse vanemad ja need palvetagu tema eest ja võidku teda õliga Issanda nimel. Ja usupalve päästab haige ja Issand teeb ta terveks; ja kui ta on pattu teinud, siis see antakse temale andeks" (Jk 5:14-15). Siin ei mainita sõnagi kurjadest vaimudest, nende võimuses olemisest ega nende väljaajamisest.

Lihalike mõtete ja tegude rünnakud ning tundeelu ja keha haigused lähtuvad kõik saatanast. Just saatan läks Jehoova loal Iiobit haigusega lööma. See ei olnud kuri vaim (Ii 2:7). Haigus paraneb Jeesuse nime väes Tema poolt Kolgatal sooritatud lepitustöö põhjal, mitte kurjade vaimude väljaajamisega. Tuleb siiski lisada, et on olemas teatud haigusi, mis on tingitud kurjadest vaimudest. Nendest räägime lühidalt hiljem.

Kas inimeses võib asuda saatan?

On ebapiibellik öelda, et kelleski inimeses asub kurat. Ainus kord, kus Piibel räägib saatana minemisest inimese sisse, on Juuda juhtum. "Aga saatan oli läinud Juudase sisse" (Lk 22:3). Põrgu väed suunati Kristuse vastu. Ükski kuri vaim ei kõlvanud selle teostamiseks. Saatan ise läks reeturisse ja saatis korda oma teo. Selle ainukordse sündmuse põhjal ei või me sugugi järeldada, et nüüd võib ükskõik kelles asuda saatan.

Kuid kas "Aabrahami tütres" ei asunud saatan?

Luuka 13:10-16 ütleb Jeesus, et saatan oli pidanud seda Aabrahami tütart seotuna kaheksateist aastat. Loo alguses räägib Luukas siiski, et naises on kurja vaimu poolt tekitatud haigus. Soomekeelne piiblitõlge nimetab seda nõrkuse vaimuks.

See füüsiline deformatsioon (naine oli kahekorra kõverdunud ega saanud ennast sirgeks ajada) oli kurjast vaimust tekitatud. Pane hästi tähele, mil viisil Jeesus tema vabastas! Esiteks ütles Ta: "Naine, sa oled lahti oma haigusest." Teda vabastades murdis Jeesus kurja vaimu väe ja see lahkus. Järgnevas salmis räägitakse, kuidas Jeesus pani oma käed naise peale ja see paranes. Jeesus ei pannud käsi tema peale enne, kui oli esmalt teda kurjast vaimust vabastanud.

Mõned Sõna seletajad kasutavad seda jutustust väitmaks, et usklikes võib olla kurje vaim. See naine oli juut, Aabrahami tütar. Ta ei olnud - ega võinudki olla - uue lepingu osaline. Jeesus ei olnud veel surnud ega üles tõusnud ja Püha Vaim ei olnud veel tulnud kõigisse usklikesse.

Kui kurjad vaimud ei kiusa inimesi, siis kuidas võib saatan üksi korda saata nii palju kahju? Võib ta olla üheaegselt kõikjal?

Ei või. Saatanal ei ole jumalikke omadusi. Ta ei ole kõiketeadja, kõikjal viibiv ega kõikvõimas. Ta ei ole ka igavene. Kuid saatan liigub

vaimumaailmas ja siit saavad alguse tõsised defineerimise probleemid. Me ei suuda mõista selle ulatust.

C.S. Lewis räägib oma raamatus "Kuradi kirjakooll" kujutletud kuradist (kurjast vaimust) Malist, kelle töö on usklike usu kõigutamine. See särava kujutlusvõime toode ei lange siiski kokku tegelikkusega. Mõte kuradist iga uskliku jaoks ei ole siiski piibellik. Dr. Lewise raamatu puhul peame piirduma sellega, et see on isesugune pilt kiusatusest ja inimliku nõrkuse hirmutavatest probleemidest. Sellisena on see Kristuses kasvamise seisukohalt kasulikum kui raamatud, mis pooldavad kurja vaimu väljaajamist kui kõige otsesemat teed pühitsusele.

Kuna Piibel kord selgesti õpetab, et usklike ahistused on saatana rünnakud, ei saa neid kuidagiviisi panna kurjade vaimude arvele.

Mis on seestumine?

Kurjast vaimust seestumine tähendab seda, et kuri vaim asub inimeses. Inimeses elav ja teda valitsev kuri vaim mõjutab kahjulikult kõiki isiksuse külgi. Inimese mõtted, kõne ja teod on kurja vaimu tööriistad.

Inimene, kellest on kuri vaim välja aetud, küsib sageli, mida ta tegi, kui oli seestunud? Kurjast vaimust vaevatud inimene ei tea ise, mida ta selles olukorras teeb või ütleb.

Ka seestunud inimese välimus võib muutuda. Mäletan üht juhtumit, mil kuri vaim väitis end olevat muiste elanud asiaadi ja kurja vaimu valduses olev mees muutus näost asiaadi sarnaseks. Juuresolijaile oli see kohutav elamus.

Sageli ilmneb muutusi hääles. Olen mõnel korral kuulnud seestunud naise kurgust tulevat sügavat mehhist bassihäält. Olen kuulnud kurje vaimu rääkivat ka kileda, peene häälega, mis samuti oli väga erinev antud inimese normaalsest häälest.

Seestunud inimesega on võimatu vestelda. Tuleb kõnetada otseselt kurja vaimu, kelle valduses on täielikult selle inimese mõistus ja kõnevõime.

Kas kuri vaim piinab oma ohvrit pidevalt?

Vaid väga harva olen tähele pannud, et kuri vaim on saanud asuda samas inimeses pidevalt ööd ja päevad, kuigi ta väidab iga tema poolt vaevatud inimese oma "eluaseme" olevat. Rio de Janeiro küsisin ühelt roojaselt vaimult, kui kaua ta oli ühe naise keha oma võimuses pidanud. See ütles end temas asunud olevat üle kümne aasta. Siis ta lisis: "Aga kuigi olen seal, käin vaevamas ka teisi inimesi." Ajutiselt oli see naine vaba kurja vaimu mõju alt ja neil hetkil oli ta täiesti mõistlik ja iseenese peremees.

Kuna kurjad vaimud lahkuvad ja tulevad tagasi, vajame tungivalt Püha Vaimu käest vaimude äratundmise armuandi. Mõned kurjad vaimud, keda on peetud väljaetuks, on vaid vabatahtlikult läinud, et kokkupõrget vältida. Sellistel juhtudel näib, nagu oleks saabunud kerge võit, kuid tegelikult võitlust ei olnudki. Kuri vaim aga tuleb kõikide asjaosaliste suureks jahmatuseks oma eluasemesse hiljem tagasi.

Just sellepärast pean ma nii tähtsaks nõuda kurjalt vaimult oma kohaloleku ilmutamist. Tavaliselt käsin teda enesega rääkida, nii et võin kindel olla, et ta tunnustab oma allajäämist ja jätab oma ohvri rahule.

Kas kurjad vaimud tõesti kõnelevad?

Tingimata kõnelevad ja isegi väga selgesti. Võime sundida kurje vaimu vastama, kui neile selleks väljakutse esitada. Olen palju kordi rääkinud deemonitega, isegi kuni 30 min. järjest.

Jeesus rääkis kurjade vaimudega. Ja kurjad vaimud palusid Teda ning ütlesid: "Kui sa meid välja ajad, siis läheta meid seakarja sisse!" Ja Ta ütles neile: "Minge!" (Mt 8:31-32.)

Samas loos olid kurjad vaimud varem Jeesuselt küsinud, kas Ta oli tulnud neid enneaegu vaevama.

Inimkehas asudes kasutab kuri vaim oma häält, sõnastust ja mõistust. See on põhjuseks, miks seestunu ei tundu iseenesena. Ta räägib asjust, mis on kaugel väljaspool tema enese kogemuspiirist. Ta kasutab iseenele tundmatuid sõnu ja mõningatel juhtudel ka võõrast keelt. Ta on kurja vaimu absoluutse valduse all. Deemoni ohver on vaid abinõu kurja vaimu hääle vahendamiseks.

Miks on vajalik sundida kurja vaimu enesega rääkima?

Kuri vaim kardab paljastamist rohkem kui midagi muud. Ta püüab meeleheitlikult pealtnägijaid eksitada, et tema olemasolu ei märgataks. Paljastamine viib väljaajamisele ja kuri vaim teab seda. Avalikuks saades on ta kaotusseisus, sest peab võitlema Jeesuse nime väe vastu.

Gerasalaste maal käskis Jeesus kurjal vaimul oma nime nimetada ja sai vastuseks: "Mu nimi on Leegion, sest meid on palju" (Mk 5:9). Arvad sa, et Jeesus enne ei teadnud kurja vaimu nime? Teadis küll. Miks ta siis küsis?

Kui kurja vaimu rääkima sunnitakse, ei saa see enam peidus püsida, kuigi ta teatavasti vastab küsimusele valega. Mäletan üht naist, keda vastu tema tahtmist minu juurde abisaamiseks toodi. Mõne kuu jooksul olid temas ilmnunud seestunu tunnused, kuid ta oli käinud meie koguduse koosolekutel ilma mingite atakkideta. Kuri vaim ei tahtnud end paljastada, kuigi ta pidi tundma end üsna ebamugavalt nende Jumalat ülistavate inimeste keskel. Lõpuks saabus päev, mil esitasin deemonile väljakutse ja käskisin tal rääkida. Paljastamine tõi naisele vabanemise.

Miks läheb kuri vaim inimkehasse?

Kurjadel vaimudel peab olema keha, mille kaudu end avaldada. Piibel kujutab sündmuste kulgu selliselt: "Kui rüve vaim on inimesest välja läinud, hulgub ta tühjades paikades ja otsib hingamist. Ja kui ta ei leia, ütleb ta: ma pöördun tagasi sellesse hoonesse, kust ma lahkusin" (Lk 11:24).

Ilmselt leiab kuri vaim rahuldust ja puhkust, kui tal on inimkeha eluasemeks ja tegutsemise kanaliks. Ja deemonid suhtuvad suure omandiõigusega ja armukadedusega oma valduses peetavaisse inimestesse.

Ühes Brasiilia kirikus hakkas kuri vaim õhtustel jumalateenistustel rääkima, kasutades palju häält ja jämedat kõnet. Kui ma teda Jeesuse nimel

võitluseks välja kutsusin, avaldas ta pahameelt, et julgesin seda teha, öeldes: "Tema on olnud minu eluasemeks 19 aastat."

Inimkeha annab kurjale vaimule suured tegutsemisvõimalused. Inimkeha on parem kui loom, sest inimene oskab rääkida. Siiski võivad ka loomad saada kurjade vaimude eluasemeks (Mk 5:12).

Kuidas satub inimene kurjade vaimude küüsi?

Piibel räägib, kuidas inimene, kes on kord kurjadest vaimudest vabastatud, võib uuesti nende küüsi sattuda (Lk 11:24-26). Meile ei räägita siiski täpsemalt, mil viisil ta algul sellisesse olukorda satub.

Olen peale vabastamist üksikasjalikult küsitlenud demonite ohvreid, et saada vastust sellele olulisele küsimusele. On selgunud, et demonitele on kergelt kättesaadavad need inimesed, kes

elavad ebamoraalset elu,

elavad pidevalt teadlikus patus,

osalevad okultistlikes tseremooniates, et saada vaimumaailmast vastuseid oma küsimustele või lahendusi oma probleemidele.

kasutavad vääraistinguid esilekutsuvaid uimasteid,

keda on hüpnoteeritud ennustamise või selgeltnägemise eesmärgil,

kes avavad oma meeled parapsühholoogilistele nähtustele või harrastavad idamaiste uskumuste passiivset mediteerimist,

kes teadlikult pettes esinevad Jumala nimel (Seda tegi üks noor naine, kes

eksitas tervet kogudust valeprohveteeringuga. Ta oli alustanud seda

mänguna, kuid jõudis välja täieliku seestumiseni),

igauks, kes on sündinud Jumala Vaimust, võib sattuda kurja vaimu küüsi.

Ainus kindel kaitse kurjade vaimude jõudude vastu on Jeesuse Kristuse veri, pattude andekssaamine ja sõnakuulelik elu usus.

Millised on seestunu tunnused?

Peaaegu alati esineb ebanormaalne kõnelemisviis ja näoilme

ebaloomulikkus. Vägivaldsus ja seestumine kuuluvad lahutamatu kokku.

Inimene on ebanormaalselt agressiivne. Sageli ässitab kade demon oma

ohvrit lähima inimese kallale. Üks seestunud naine püüdis süüdata tule oma

abielumehe voodisse. Sageli võib vägivalla ohvriks sattuda igauks, kes juhtub lähedal olema.

Tavaline on iseenese vigastamine. Kord toodi minu juurde naine, kelle

keha oli kaetud sadade väikeste noahaavadega, mis ta oli ise kahe aasta

jooksul teinud. Enese kahjustamise püüd avaldub sageli ka selliselt, et ohver

ei saa süüa. Olen juba nimetanud Manilas elava hiinlasest ärimehe tütre

juhtumit. Tolle tüdruku kehakaal oli langenud alla 20 kilo. Mingid

keelitamised ei suutnud panna teda sööki või jooki nautima. Aga kui kuri

vaim oli välja aetud, istus ta juba tunni aja pärast isuäratavale söömingule.

Üleloomulik jõud on samuti kurja vaimu meelevallas olemise tunnuseks. Olen

näinud hapraid naisi sellises olukorras kogu perekonda terroriseerimas. Kord

vajati nelja tugevat meest, et kinni hoida 16-aastast tütarlast, kes sattus

deemoni rünnaku alla.

Tihti kuuluvad seestumise juurde ka ebatavaliselt suur arukus ja teadmiste ulatus. See seletab selliseid nähtusi nagu automaatkirjutus, telepaatia ja mõned muud samalaadsed võimed. Mõned seestunud räägivad võõraste maade ja kultuuride inimeste suuga. Brasiilias rääkis keegi kuulus meedium nagu saksa arst, keda ta väitis elanud olevat 18. sajandil. Seda ja muid samalaadseid juhtumeid on esitatud tõestusena taassündimise kohta. Need hääled kuuluvad siiski demonitele, kes on olemas olnud kaua enne neid surnud inimesi. Sellised nähtused kütkestavad inimesi ja mõnigi on neist meelitatuna sattunud kurjade vaimude mõjupiiridesse ja sageli nende valdusesse. Kord, kui olin jutlustamas ühes kirikus Cumberlandis, Marylandi osariigis, juhtus minuga ebatavaline lugu. Üks naine tõusis ja katkestas mind, kuulutades kogudusele, et üks nende tuntud pastor oli just sel ööl minemas läbi Mau-Mau piirkonna ja et tema (kuri vaim) kavatseb tappa jutlustaja matkakaaslaste läbi.

Siin oleks võinud küsimus olla ehtsast Püha Vaimu poolt antud teadmise (tundmise) annist, kuid tema esitusviis tegi mind valvsaks. Vaimude äratundmise armuande abil tajusin, et naine rääkis kurja vaimu mõjul. Ajasin kurja vaimu välja ja siis kutsusin tervet kogudust üles palvetama tolle pastori ja tema reisikaaslaste eest. Hiljem kuulsime, et tema ja veel kolm inimest olid tol ööl tõepoolest Keenias läbi verise Mau-Mau piirkonna rännanud.

Isegi religioosus võib olla seestumise tunnuseks, kurjad vaimud püüavad oma kohalolekut maskeerida religioossete kõnedega. Nad räägivad voolavalt Jeesusest ja kuulduvad üsna vaimulikena. Need veetlevad vaimud petavad kergesti neid, kes ei suuda nende ligiolu Püha Vaimu abil ära tunda.

Mõnikord on kurjast vaimust vaevatud inimene tumm ja vastab üksnes siis, kui teda käsitakse seda teha Jeesuse nimel. Ühed võivad kannatada lõualuude krambi all, teised vaid raputavad pead ja jäävad tummaks, kui neilt midagi küsitaks neil juhtudel loodab demon ohvri vaikimise varjus peidus püsida.

Kas sümptoomi põhjal võib alati otsustada kurja vaimu olemasolu üle inimeses?

Ühegi sümptoomi ega sümptoomide kompleksi põhjal ei saa tõestada, et inimeses on kuri vaim. Mõned inimesed on vägivaldsed, kasutavad toorest ja teotavat keelt, kuid neis ei tarvitse seepärast veel olla kurja vaimu. Samuti ei ole piisavaks tunnuseks närvilisus, nagu jäsemete näppimine, rohke higistamine või ebatavaline rahutus, kuigi sellised nähtused viitavad tihti kurja vaimu kohalolekule. Seestumise diagnoosimine ei või põhineda ainult tunnustel. Me peame alati olema sõltuvad Püha Vaimu juhtimisest. Muidu tekib oht kedagi sellega tõsiselt haavata, kui üritame kurja vaimu välja ajada ebakindlate tõendite põhjal.

Kas ühes inimeses võib olla palju kurje vaime?

Seda küll. Tegelikult see ongi sageli nõnda. "Vereleegioni" juhtumil tundsin naisel kahte rüvedat vaimu ja viienda - viimase - kokkupõrke ajal tuli ilmsiks veel kolmaski, kes ütles end olevat vereleegioni pealiku.

Mk 5:9 räägitakse kurjast vaimust, kes nimetas end Leegioniks sellepärast, et neid oli palju.

Kuidas teada, kas inimeses on rohkem kui üks kuri vaim?

Enamasti esitan küsimusi. Kurjale vaimule on võimalik üsna avalikult vastu seista, sundides teda (või neid, kui neid on rohkem), vastama küsimustele. Väga tähtis on mitte unustada, et kurjad vaimud on meistrid valetama ja püüavad meid eksiteele viia. Sellepärast on võimatu kindlaks teha, kas nende poolt esitatud nimed on õiged. Siiski võib vastuse põhjal järeldada, kas kurje vaimu on üks või rohkem.

Kurjade vaimude mõju nõrgeneb iga kord, kui neid sunnitakse inimesest välja minema. Lõplikku vabanemist kinnitab see, kui kannatanu tunnistab Jeesuse Kristuse oma Issandaks ja Vabastajaks. Igaüks, kellel on olnud tegemist seestunutega, teab, millal võitlus on lõppenud ja kuri vaim välja aetud.

Kas kõik kurjad vaimud on ühteviisi vägevad?

Mida kauem saab kuri vaim inimkeha oma valduses pidada, seda suuremaks muutub tema võim selle inimese üle. Kui demon on elanud inimeses palju aastaid, seisab ta vägivallaga vastu kõigile katsetele teda välja ajada. Siiski mõned demonid kuuletuvad Jeesuse nime meelevalla ees suurema vastupanuta, kuna teised aga kõigest jõust vastu sõdivad.

Kas kurjade vaimude ligiolu seostub teatud paikadega, näiteks majaga, kus kummitab?

See on huvitav küsimus. Mõnede minu poolt kogetud juhtumite põhjal võin siin näha teatud seaduspärasusi. Üks neist on see, et kurjade vaimude rünnakud on üsna tõenäoliselt seotud teatud tubadega, majadega ja ehitustega. Rio de Janeiros ajasin demoni välja ühest naisest, kes jäi alati kurja vaimu küüsi, kui oli läinud ühte teatud tuppa majas. Toast väljaspool oli ta sellest piinamisest täiesti vaba. Olen käinud mitmes paigas, nii vabas õhus kui ka hoonetes, kus on korraldatud paganlike ja spiritistlike tseremooniat. Püha Vaim on mulle seal ilmutanud, et asun kurjade vaimude territooriumil. Nende paikade külastamine ei ole mulle aga midagi halba teinud, kuna olen olnud Kristuse kaitse all.

Kui kurjad vaimud on välja aetud, jäävad nad olelema vaid sellistesse paikadesse, mis on kooskõlas nende tegevusega. Kui näiteks seestunu vabastatakse kirikus, ei jää kuri vaim kirikusse uusi ohvreid ootama, sest niisugune ümbrus ei anna talle rahu.

Piibel räägib kurjade vaimude asumisest varemte keskel ja tühjades paikades, mida Jumala kohtulöögid on tabanud (Js 13:19-22; 34:13-14). Mt 12:43 räägitakse, et väljaajamise järel hulguvad kurjad vaimud "tühjades paikades". Need on ilmselt samad kohad, mille kohta Paulus kasutab mõistet "taevaalused", s. o. taeva avarused ja mis vastab maad ümbritsevale õhuruumile (Ef 6:12). See aitab mõista ka seda, miks saatanat nimetatakse õhuvalla vürstiks (Ef 2:2).

Kus tunnevad kurjad vaimud end kodus?

Kurjad vaimud võivad siseneda inimesse vaid siis, kui ta on valmistanud neile soodsad tingimused ja jätkab patu tegemist. Kurjade vaimude meelevalda satuvad kergesti needki, kes harrastavad nõidust või muud selletaolist ja kellel puudub Kristuse puhastava vere kaitse. Kuri vaim võib jääda inimesse nii kauaks, kuni need tingimused püsivad muutumatutena.

Ma tean kümneid inimesi, kes on tulnud meie koguduse jumalateenistusele, Jeesuse Kristuse oma Vabastajana vastu võtnud, ennast ristida lasknud ja hiljem Püha Vaimuga täitunud. Nad on kirjeldanud oma endist elu nii, et pole võimalik mõelda muud, kui et nad on olnud kunagi kurja vaimuga seestund. Neist ei oldud kunagi kurja vaimu välja aetud. Päästmise hetkel muutus aga kurja vaimu edasine jäämine inimesse võimatuks. Tulles "oma kotta" märkas kuri vaim Jeesust, kes oli võtnud selle oma valdusse. On küllaltki huvitav fakt, et rooma katoliku kiriku ristimisrituaali juurde kuulub kurjade vaimude väljaajamine.

Need, kes õpetavad, et nõidusesse segatud inimese elus on "deemonite jäänuseid" ka veel pärast päästmist, lihtsalt ei mõista, mida tähendab täielik päästmine. See, keda Poeg vabaks teeb, on täiesti vaba. Siia kuulub ka vabadus kõikidest mineviku seostest kurjade vaimudega. See teadagi ei välista seda, et neil, kes Jeesuse vastu võtavad - aga ka neil, kes on kauem usus olnud - tuleb tunnistada oma osavõtust nõidusest ja saada päästetud sellest patust kas enne ristimist või pärast seda.

Kas silmad peavad olema suletud sel ajal, kui deemonit välja aetakse?

Mäletan ühte öhtut aastal 1974, kui keegi pastor juhatas suurt tervendamiskoosolekut Vancouveri staadionil Kanadas. Ühes koosoleku osas rääkis ta oma enam kui 10 000 inimesest koosnevale kuulajaskonnale oma kavatsusest kurje vaimu välja ajada. Kui keegi seda pealt vaatavat, olevat ta ohus sattuda selle vaimu küüsi, kes välja aetuna enesele uut ohvrit otsib. Võite arvata, milline hirm valitses staadionil, kui kõik usklikud kõvasti oma silmad sulgesid, et kuri vaim nendesse ei läheks.

Nii evangelisti hoiatus kui ka selle läbi esile kutsutud hirm olid tingitud teadmatusest. Kuigi me teame vähe deemonite jõust, peame siiski teadma seda, et meid kaitsev Jeesuse vägi on suurem kui kurjade vaimude vägi. See, mille eest too evangelist hoiatas, oli täiesti tarbetu. Veel tänapäevalgi tekitavad samalaadsed õpetused hirmu ja segadust. Ma palvetan, et Issand õpetaks meid Tema väge mõistma!

Kas on võimalik sattuda kurja vaimu küüsi, kui elada seestunuga samas majas?

Seestumine ei ole pärilik ega ka mingi nakkushaigus, mille võib saada sugulase või sõbra käest. Kuid nii mõnigi laps võib muutuda oma ümbruse tõttu vastuvõtlikuks kurja vaimu mõjutustele, kui tema vanemad on kurja vaimu meelevaldas. Kui laps või keegi muu sama maja elanik elab patuelu, on tal samuti oht sattuda kurja vaimu küüsi.

Ühesse meie Brasiilia koguduse nooresse naisesse läks kuri vaim. Keegi ei suutnud algul mõista, kuidas võis selline asi juhtuda Jumala lapsele. Hiljem saime teada, et tema usk ei olnud päris puhas. See äsjapöördunu oli kuulunud saatana salakavalaid valesid ja hakanud kasutama valesti telesaadetest võidetud suurt rahasummat. Pöörates selja Issandale, muutus ta vastuvõtlikuks vaenlase rünnakuile.

Kuid sellest oli veel vähe kurja vaimu küüsi sattumiseks. Peamise tõuke andis tütarlapse ema, spiritistlik meedium, kes iga päev harrastas musta maagiat. Ta kolis tütre juurde elama just sel ajal, kui tütarlaps oli Jumala kaitse alt välja astumas, kuulates saatana meelitusi. Ema toimis saatana kõnetoruna, kinnitades tütrele, et see ei olnud teinud midagi halba. Alles pärast seda, kui ema oli koju tagasi saadetud, pääses tütar kurjast vaimust vabaks. Nüüd on see noor naine jälle koguduse osaduses. Ta teenib Issandat rõõmuga, teades, kui tähtis on käia koos Jumalaga ausalt ja kuulekalt. On selge, et meie lähedased inimesed saavad mõjutada meie mõttemaailma ja tõekspidamisi.

Kas mõned seestunud tahavad jääda sellesse olukorda?

Tean ühte naist, kes püüdis kolm korda oma meest tappa. Naises asus roojane vaim, kes tootis talle seksuaalset naudingut nii, et ta lukustas end mõnikord mitmeks päevaks oma tupp. Kui mees tõi ta minu juurde abi saamiseks, ei olnud naine sellest huvitatud. Oma meest ta enam ei armastanud ega tahtnud oma olukorra üle üldse vestelda. Kui saime kurja vaimu päevavalgele, rääkis see ise kogu perversse loo. Naise tahte puudumine ühistööks ei takistanud meid sugugi kurja vaimu välja ajamist. Kui naine oli deemoni vaevamisest vabanenud, seletasime talle päästmise evangeeliumi. Ta sai auliselt päästetud oma pattudest ja tema deemon ei saanud enam tagasi tulla.

Täielikult deemoni küüsis olevad inimesed ei tule abi ega vabastamist paluma. Sellest võiks teha järelduse, et nad tahavad püsida oma olukorras, aga asi ei ole nii. Mõned seestunud tajuvad, et nad vajavad abi ja teised tulevad isegi vabatahtlikult seda otsima. Enamiku seestunuist toovad siiski sugulased või lähedased sõbrad vabastamisele, sest kuri vaim hoiab ka oma ohvri tahet raudses haardes.

Kas on esinenud juhtumeid, kus ohver on olnud koostöös kurja vaimuga ja vabastamine on seetõttu olnud võimatu?

Ma tean vaid ühte sellist juhtu. See oli Rio de Janeiro Gilberto-nimelise mehega. Olime seitsme aasta jooksul püüdnud teda aidata. Kui Gil esimest korda meie jumalateenistusele tuli, aeti temast kuri vaim välja ja ta vabanes imeliselt. Ta andis mõista, et ta on väga õnnelik ja kogenud suurt kergendust.

Kaks aastat me ei näinud Gili. Kui ta tagasi tuli, oli temas jälle roojane vaim. Taas kasutasime Jeesuse nime meelevalla ja ajasime vaimu välja. Jälle läks Gil ära meid tänades. Viie aasta pärast tuli ta tagasi. Tema näol oli kurja vaimu täielikus meelevallas oleva inimese ilme. Jätsin ta sellesse olukorda peaaegu kuuks ajaks. Siis ühe nädala sees peetud õhtuse jumalateenistuse järel palusin kohale koguduse pastorid ja vanemad. Palusime Gilil pärast

koosolekut kohale jääda. Taas tunnistasime deemoni roojaseks vaimuks. Võitlesime kolm tundi selle deemonliku väe vastu. Lõpuks rääkis kuri vaim, öeldes: "Ei sellest ole mingit kasu, Te olete mind kaks korda välja visanud ja Gil tuli tagasi mind otsima. Ta on sama rikutud ja moraalitu nagu mina. Meie liit on täielik. Ta ei taha saada päästetud. Ta tahab elada vaid seda amoraalset elu, mida mina talle võimaldan.

Käskisin kurjadel vaimudel Jeesuse nimel lahkuda, et võiksin Giliga rääkida. Ta tunnistas meile kõigile, et iga vabanemise järel, oli ta läinud tagasi spiritistlikku ringi, kuhu teda juba poisikesena oli võetud. Ta ütles, et teda ei huvitanud pattudest pääsemine. Meie küsimusele, miks ta siis meie juurde tagasi tuli, vastas ta, et tegi seda uudishimust, et näha mida me temaga teeme. Raske südamega vaatasime pealt, kuidas Gil palvelast lahkus.

Olen aastate jooksul kuulutanud evangeeliumi suurtele inimhulkadele ja tuhanded neist on hüljanud Jumala poolt pakutud pääste, pidades patuelu paremaks. Gili puhul tundus päästmisest keeldumine veel õudsemana, kuna armu hülgamisele lisandus kurja vaimu valdusesse jäämine. Gil puutus seitsme aasta jooksul mitu korda evangeeliumiga kokku, kuid ei tunnistanud kordagi Jeesust Kristust oma Issandaks ja Vabastajaks. Ta andis end kurja vaimu meelevalda teadlikult ja vabatahtlikult. Seepärast oli ka meil võimatu takistada kurja vaimu tagasitulekut.

Milline on kurjade vaimude lõplik saatus?

Piibel räägib saatana lõplikust karistamisest: "Ja kurat ... heideti tule ja väävli järve, kus on ka metsaline ja valeprohvet. Ja neid vaevatakse päevad ja ööd ajastute ajstuteni" (Ilm 20:10).

Kurjadele vaimudele langeb osaks samasugune karistus: "Minge ära minu juurest, te neetud, igavesse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele" (Mt 25:41).

Kurjad vaimud, need langenud inglid, heideti taevast alla koos Lutsiferiga ja nad tegutsevad tema käsualustena inimkonna ajaloo kõigi sugupõlvede ajal. Neid karistatakse koos nende isandaga igavestes leekides.

Kurjad vaimud ja haigused

Kas kõik haigused on tingitud kurjadest vaimudest?

Seestunud olemise ja teatud haiguste vahel on selge seos. Ma pole näinud ühtegi seestunut, kes oleks olnud füüsiliselt täiesti terve. Kuid oleks absoluutselt vale kõiki haigusi kurjade vaimude süüks ajada.

On olemas palju muidki haiguste põhjusi: sünnipärased vead ja õnnetused, nõrk vastupanuvõime nakkushaigustele, liigsöömise ja vale toitumise tagajärjel tekkinud tervisehäired, mitteküllaldane puhkus, vilets toit jne. Ükski nendest ei tulene kurjadest vaimudest.

Need meist, kellel on olnud visalt paranevaid tõbesid, on pidanud võitlema valu ja haiguste raske probleemiga. Vahel võib aga ka kõige laastavam haigus olla kooliks, kus õpime sügavamalt tundma Jumalat ja iseennast. Paljud meist on teinud väga palju tööd ja "põlenud Jumalale" (kasutades tuttavat evangelistide terminit) ja selle tagajärjel jäänud haigustest

puutumata. Nad on näinud, et haigus võib üle minna ka päästmiseks ja inimene on kaitstud enneaegse surma eest.

Siiski on veel mitmeid haigusi, mis ei ole tingitud loetletud põhjustest. Mis neid siis põhjustab? Arstiteadus on avastanud, et mõni haigus tuleneb tundeelu ja mõistuse häiretest. Mõned on isegi arvamusel, et 85% kõigist haigustest tulenevad neist mitteorgaanilistest põhjustest.

Teine arstiteaduslik uurimiskoolkond väidab, et ilma tundeelu haaramata ei saa ükski haigus tungida inimkehasse. Oma suurepärasest raamatus "Ei ühtegi neist haigustest" räägib dr. S. I. Mcmillen kartuse hävitavast mõjust ja haiguste tihedast seosest patuga. Oma raamatus "Release from Tension" ("Pingest vabanemine") osutab dr. Paul E. Adolph, kuidas andeksandmatu meel, viha, kadedus, tänamatus ja uhkus tekitavad mitmesuguseid füüsilisi haigusi.

Mis siis on selle haigusi põhjustava pinge, kartuse ja lihaliku mõtlemisviisi algpõhjuseks? Vastus leidub Piiblis: selleks on saatan. Tema rõõvib meie rahu Jumalaga, tema varastab meie rõõmu ja vaevab meid selle läbi igasuguste haiguste ja taudidega. 1Pe 5:8 öeldakse, et meie vaenlane on kurat. Ta on peamine hirmu põhjustaja, ta ässitab inimesi vihale ja kadedusele. Just saatan ründab meie meeli ja närvisüsteemi, põhjustades igasuguseid masendusolukordi ja neist tingitud kehalisi haigusi.

Peetrus tundis seda tõde, öeldes Korneeliuse perele: "Te teate ... kuidas Jumal Jeesuse Naatsaretist oli võidnud Püha Vaimu ja väega ja kuidas tema käis mööda maad ja tegi head ning parandas kõiki, kellede üle kurat oli saanud võimuse; sest Jumal oli temaga" (Ap 10:37, 38).

Saatanale on võimalik vastu seista ja rikkuda tema töö: "Seiske vastu kuradile, siis ta põgeneb teie juurest" (Jk 4:7). Haigustest võib saada terveks: "Ja usupalve päästab tõbise ja Issand teeb ta terveks: ja kui ta on pattu teinud, siis see antakse temale andeks" (Jk 5:15).

On kummaline, et mõned usklikud peavad igasugust valu ja kannatust kurjade vaimude tööks. Ja selle asemel, et otsida lahendust usupalvest, ajavad nad taga inimest, kellel oleks "vabastamise armuand" ja kes neist "kurja vaimu" välja ajaks. Peaaegu kõik haigused on tingitud saatana rünnakutest ning on ravitavad lihtsalt ja tulemusrikkalt usus ning Jeesuse Kristuse nimel esitatud palve abil.

Kas on võimalik, et kuri vaim mõjutab meie mõttemaailma, kuid mitte keha?

Saatanal on vaba ligipääs meie mõtete juurde ja oma suurima saagi korjabki ta sealt. Kõik patuga kiusamine algab mõtetest. Selletaoline surve on parimaid võimalusi usklikku kaotusseisu viia.

Kurjad vaimud võtavad ohvri keha oma valdusesse, alistades selle oma väele ja valitsedes nii mõtete kui ka teiste keha funktsioonide üle. Seestunu kannatab tajumishäirete all, kuid see on temas asuva võõra väe tagajärg. Kuri vaim valitseb täielikult hinge, mis on tunnete ja mõistuse asukoht ja inimese kehast saab tema tahteavalduste tööriist. Kurja vaimu võimuses oleva inimese teadvus on kahjustatud ainult selles mõttes.

Sellise küsimuse esitamine näitab, et ei mõisteta, mida seestunud olek inimisiksusele tähendab. Mõned õpetavad, et kuri vaim võib valitseda

inimese mõistust, kusjuures keha püsib vabana või vastupidi. Sellised teooriad ei seostu kuidagi sellega, mida olen oma kogemustest ja Piibli uurimisest õppinud. Sellised ebapiibellikud väited tekitavad tõelisi raskusi, ajades segadusse Jumala rahvast, kes on pidevas võitluses Vaimu ja liha vahel. Meil tuleb õppida tundma oma vastast, et suudaksime teda võita!

Kas saatana rünnakute ja seestunud oleku tunnused on ühesugused, välja arvatud nende erinev jõud?

Ei ole. Saatana poolt tekitatud ahistus ja kurja vaimu võimuses olemine on põhjustatud erinevatest asjaoludest. Saatan rõhub, kuri vaim hoiab oma valduses.

Jumal annab meile väe saatana rünnakutele vastu seismiseks, olgu need suunatud siis vaimu, tundeelu või ihu vastu. Meie relvadeks on tõde, õiglus, rahu, usk, päästmine, Jumala Sõna ja palve (Ef 6:13-18).

On teinegi tähelepanuväärne erinevus saatana rünnakute ja seestunud olukorra vahel: kurjad vaimud vaevavad päästmatuid, kuid kurat ründab esmajoones Jumala lapsi. Kurjad vaimud ei saa minna usklikeesse, kes on Jeesuse verega puhastatud ja pitseeritud päästmise päevast alates. Teiselt poolt ei ole saatanal erilist põhjust ahistada päästmata inimest, kes nangunii on tema oma. Sel põhjusel veedavad nii mõnedki uskmatud oma elu võrdlemisi häirimatult. Nii paljud meie päästmata sõpradest näivad elust ilma ägedate võitlusteta läbi liuglevat, mis meile, usklikele, osaks langevad.

Saatana vaenlane oled sina, mitte päästmata inimene. Ta tuleb ründama sinu rahu ebapuhaste mõtetega. Ta meelitab vägeva ahvatlusega maistele naudingutele, hävitades huvi vaimulike asjade vastu, tekitades su usalduses ja tundeelus vastuolusid, mis viivad haigestumiseni. Kõige peenemal viisil püüab ta meid äiutada vaimulikku unisusse, jutustades meile selliseid asju, mis meile meeldivad: näiteks seda, et me oleme toredad usklikud, kes on saavutanud teatud vaimuliku küpsuse ja võime seepärast veidi hinge tõmmata.

Kas enesetapukatsed on seestumise tundemärgid?

Kurja vaimu poolt vaevatud inimene püüab peaaegu eranditult varem või hiljem endalt elu röövida. Mõned neist, kes on vabastatud kurjade vaimude võimusest, jutustasid mulle, et kuigi nad ei ole enesetappu üritanud, on nad mõelnud sellele kui abinõule seestunud oleku vaevast pääsemiseks.

Kõige sagedasemaks enesetapu ajendiks on siiski saatana poolt põhjustatud ahistus ja mitte kurja vaimu mõju. Kurjal vaimul on vaja elavat keha, mille kaudu tegutseda. Kui seestunu enese tapab, ei ole küsimus selles, et kuri vaim oma ohvri tappis, vaid inimene ise lõpetab oma päevad, et temast vabaneda. Üldiselt ei tapa kuri vaim inimest, sest siis jääks ta ilma kehata, mille kaudu tegutseda ja rääkida.

Saatan ründab inimese meeli. Ta pimestab need (2Ko 4:4), paadutab neid (2Ko 3:14), rikub väärdõpetustega (2Ko 11:13) ja moonutab nende mõtteid, kes tõele vastu hakkavad (2Ti 3:8).

Saatan ei vaja inimkeha oma tegevuse ja kõnelemise tööriistana ja seepärast ei ole tal mingit põhjust hoiduda inimelu hävitamast. Enesetapp,

mis sisuliselt on äärmine elu eitamine ja teeb hilisema kahetsemise võimatuks, on saatana relv. Piibel ütleb, et ta püüab tappa ja hukata (Jh 10:10).

Kas kurtus võib olla tingitud kurjast vaimust?

On olemas hulk haigusi, mis võivad olla tekitatud kurjade vaimude poolt. Kurtus on üks neist. Jutustuses vaimuhaigest poisist näeme, et teda piinas roojane vaim kolme eri haigusega: kurtuse, tummuse ja krampidega (Mk 9:17-27).

Kurja vaimu poolt vaevatud inimese kurtus ja tummus on sageli vaid viisiks, kuidas kuri vaim saab oma kohalolu varjata. Kui vaimude eristamise armuande abil on kindlaks tehtud, et see on tingitud kurjast vaimust, on võimalik sundida teda kõnelema. Tervistumine järgneb, kui kuri vaim on välja aetud.

Kurtus ei ole muidugi mitte alati tingitud kurjadest vaimudest. Ja just siin tekitavad need, kes alati rutiinselt kurje vaime välja ajavad, kui nende juurde keegi kurt eestpalvele tuuakse, suurt kahju. Kui ajad "kurtuse vaimu" kellestki välja, kellel on viga hoopis kõrvades, oled hinnanud olukorda valesti ja põhjustad sageli veel murettekitavamaid tagajärgi. Esiteks oled sa kedagi, kes on võib-olla Jumala laps, vääralt süüdistanud selles, et temas on kuri vaim. Sellega oled sa määranud selle inimese otsima vabanemist kellestki, keda tegelikult ei olegi olemas. Oled loonud olukorra, mis viib teda enesesüüdistusteni ja vaimulikku kaotusseisu. Miks Issand ei kuulnud palvet? Miks kuri vaim välja ei läinud? Miks vabanemist ei toimunud?

Niinimetatud "vabastamise armuande kasutamine" on vaimulikult ebaküpsete ja tunnetelt tasakaalutute inimeste elus sageli "laevahuku" põhjustanud. Kindlasti tuleb seda asja terve mõistuse valgel uuesti uurida ja paluda Jumala Vaimul näidata meile täpselt, kuidas leiame tõelise vabaduse nii saatana poolt põhjustatud masendusest kui kehalistest haigustest.

Kas hirmuolukorrad on põhjustatud kurjadest vaimudest?

2Ti 1:7 on öeldud: "Sest Jumal ei ole andnud meile arguse vaimu". Jääb küsimuseks: kas kartus on mingisugune kuri vaim?

Hirmu probleem on väga mitmetahuline. Seda võib põhjustada nii mõnigi loomulik olukord, nagu näiteks raha puudumine arvete maksmiseks või ohtlikus ümbruses elamine. On olemas ka teistsuguseid kartusi, mida nimetatakse kompleksideks. Need on näiteks kartused, et teised inimesed ei pea meist lugu või et me pole küllalt kompetentsed oma töös. Mõned kartused omavad tõsisemaid tagajärgi, nagu kartus haigeks jääda või õnnetusse sattuda. Selline kartus viib sageli tõsise haigestumiseni.

Nendele kartustele lisaks on olemas mõistusega põhjendamatut, hukutavat ja halvavat hirmu, mille autoriks võib olla vaid saatan ise. Olen suutnud aidata mõningaid sellise ahistava hirmu ohvreid, kuid neis ei ole olnud kurje vaime. Neil juhtudel piisas tervenemiseks usupalvest Jeesuse nimel.

Just nende äärmuslike juhtumite puhul, kus tunnused viitavad oletatavale vaimu vaevamisele, kuid tegelikult on küsimus hingevaenlase

poolt põhjustatud masenduses, tehakse sageli suurt ja püsivat kahju, ajades välja olematut kurja vaimu.

Nende tõsiste hirmuolukordade all kannataja ei suuda valesüüdistusest välja rabeleda, kui ta kuuleb, et temas on kuri vaim. Ta võib täiesti lootuse kaotada. Tuleb toimida väga targalt ja täpselt kaalutledes, et mitte ajada sellist inimest masendavasse lootusetusesse või isegi enesetapmisele.

Lõpuks tuleb konstateerida, et seestumise automaatne tagajärg on alati hirm ja õudus, isegi neil harvadel juhtumitel, kus ohver on koostöös kurja vaimuga. Üks kurja vaimu tunnustest on kahtlemata see, et ta alistab ohvri isiksuse viletsa hirmu ja lootusetuse võimusesse.

Kas langetõbi on sama, mis seestunud olek?

1962. aastal palvetasin Niteroi linnas Brasiilias ühe 6-aastase tüdruku pärast, kelle olukorda oli diagnoositud kui epilepsiat. Ta oli kannatanud arvukate atakkide all sündimisest saadik. Tema ema tuli ühele meie evangeelsele koosolekule ja palus eestpalvet. Palvetasime väikese Rosane pärast üldse mõtlemata, et temas võiks olla kuri vaim. Ema sai oma tütre tagasi täiesti tervena. Tänapäevani teenivad nii ema kui tütar ustavalt Issandat.

Ühel teisel korral tõi ema oma 12-aastase epilepsia all kannatava poja meie koosolekule Pariisis. Viis kuud hiljem, meie koosolekute sarja viimasel päeval tunnistas poiss, et ta on langetõvest täiesti terve.

Mõnede meelest on langetõbi sama, mis kurja vaimu võimuses olemine, kuna mõlemal juhul esineb krampe, suu vahutamist ja muid sarnaseid nähtusi. Kuid langetõve vastu aitab usupalve. Kahel eespool mainitud juhtumil ei märganud ma mingit märki kurja vaimu kohalolekust. Ma siiski ei eita võimalust, et mõnest, kellel on diagnoositud epilepsiat, tuleb vaim välja ajada. Kui ma vaimude eristamise armuande abil märkan kurja vaimu, siis hülgan kõik eelmised diagnoosid ja hakkkan seda välja ajama. Kuid kindlasti oleks eksitus väita, et kõik langetõbi tuleb kurjadest vaimudest.

Kas alkoholism on kurja vaimu võimuses olemise tunnus?

Olen kuulnud arvukatest juhtumitest, kus inimesest on välja aetud "alkoholismi kuri vaim". Kas keegi on võinud saada sellise idee Bikly Sunday jutlusest "Kuradi rumm"?

Alkoholism kuulub liha tegude hulka (Ga 5:21). See on vaid üks neist paljudest asjadest, mida päästmata inimene tegema andub. Analoogsed pahed on amoraalsus, ebajumalateenistus, viha, kadedus jne.

Nii meeldiv kui ühe hetkega toimuv pühitsus olekski, ei ole võimalik neid patte välja heita, vaid neid tuleb ravida tunnistamise ja andestuse vastuvõtmisega. Joomise vastu aitab päästmine Jeesuse Kristuse vere läbi, "patuihu mahapanemine ristimises" (Kl 2:11, 12) ja Püha Vaimuga täitumine.

Kuidas aru saada, kas mingi haigus on tingitud kurjadest vaimudest või mitte?

Kui haigus on tingitud kurjadest vaimudest, esineb ka teisi sellele viitavaid tunnuseid, nagu näiteks vägivaldsus, pilkamine, krambid jne. Vaid üsna väike osa haigustest on põhjustatud kurjade vaimude tegevusest.

Kui sellisest haigest aetakse kuri vaim välja, kaob haigus automaatselt. Minu juurde toodi eestpalvele keegi noor ema, kes oli aastaid kannatanud mitmesuguste haiguste all. Kui ma temale käed peale panin, ilmutas Püha Vaim mulle, et temas on kurje vaime. Võtsin käed ta pealt ära ja käskisin deemonitel tema kehast lahkuda. Naine kukkus põrandale, tema suust tuli vahtu ja kuri vaim ütles end olevat Sete Cabecas ("Seitse pead"). See on üks Brasiilias harrastatava spiritistliku suuna vägevamaid ja kardetavamaid deemoneid. Naine pääses kurja vaimu meelevaldalt vabaks ja paranes samas kõigist oma haigustest, mis olid teda aastaid vaevanud. Ta on nüüd meie koguduse liige Rio de Janeiros ja on nii kehaliselt kui ka hingeliselt täiesti terve.

Kui haigus on kurja vaimu poolt tekitatud, on see vaimu asumise tagajärjeks inimeses, mitte rünnak väljastpoolt. Rääkides kurja vaimu "rünnakutest" seoses haigustega on sama ebapiibellik nagu jutt "saatana elamisest inimeses".

Kurja vaimu rünnakuid esineb vaid siis, kui see inimeses elab. Sel põhjusel on rumal püüda välja ajada "peavalu deemonit" või "kõhuvalu kurje vaime". Arvatavasti naerab saatana neid seltskondlikke mängu, mis püüavad parandada haigusi kurjade vaimude väljaajamisega.

Kurjad vaimud ja usklikud

Kas uuestisündinud usklikus võib olla kurje vaime?

Meil tuleb teha selget vahet tõelise uskliku ja sellise koguduseliikme vahel, kes tegelikult ei ole usus. Iga koguduse nimekirja kuuluja ei pruugi olla ehtsas usus. Ma olen tundnud mõningaid koguduse liikmeid, kes leidsid elu Kristuses alles pärast mitmeaastast kirikus käimist.

Keegi mees tuli palvapäevadele Põhja-Karolina mägedes, kus ma tol ajal pastorina tegutsesin. Ta ütles mulle, et oli Jeesuse Kristuse oma Issanda ja Vabastajana vastu võtnud kaks kuud enne neid päevi, kuigi oli kogu elu kuulunud evangeelsesesse kogudusse.

Rio de Janeiros tuli kord meie koguduse kolmapäeva õhtusele jumalateenistusele keegi inglisekeelsesesse kirikusse kuuluv naine. Oma tunnistuse kohaselt kuulis ta siin evangeeliumi esimest korda elus, kuigi oli laulnud koguduse kooris igal pühapäeva hommikul üle 40 aasta. Teadagi oli ta mingis mõttes evangeeliumi kogu aeg kuulnud, kuid sel õhtul toimus temaga uuestisündimise ime ja ta leidis igavese elu. Kui temalt oleks enne seda küsitud, kas ta on kristlane, oleks ta viidanud oma liikmeks olemisele Kristuse koguduses, tegevusele kooris ja naiste osaduses kui vastuvaidlematutele tõenditele selle kohta. Selle sündmuse järel sai ta siiski aru, et ta ei olnud varem Kristust isiklikult tundnud.

Milline on siis tõeline usklik? Ef 1:7 kohaselt on ta inimene, kes on kogenud Jumala armu otsida Jeesuselt pattude andestust. Temas asub Püha Vaim, ta on teinud läbi ristimise ja käib uues elus (Ro 6:4). Tema elus on näha

Vaimu vilja (Ga 5:22, 23). Jeesus ütles: "Nende viljast tunnete neid." Kui usklik alati Issandat usaldab ja Teda tunnistab, on kurjade vaimude võimusesse sattumine võimatu.

Tõeline usklik on ostetud Jumala omandiks. "Või te ei tea, et teie ihu on teie sees oleva Püha Vaimu tempel, kelle te olete saanud Jumalalt, ja et te ei ole iseeneste omad? Sest te olete kalli hinnaga ostetud. Austage siis Jumalat oma ihus!" (1Ko 6:19; 1Ko 3:16; 2Ko 6:16). See Püha Vaimu tempel on saanud kaitsva pitseri, mis kehtib täieliku päästmise päevani. "Ärge kurvastage Jumala Püha Vaimu, kellega te olete otsekui pitseriga kinnitatud lunastuse päevani" (Ef 4:30). Hoolimata sellest ja teistest Piibli kinnitustest, et valgusel ja pimedusel ei ole midagi ühist, tahavad mõned veel allutada meid hirmule kurjade vaimude ees.

Raamatutes, mis pooldavad teooriat kurjade vaimude elamisest usklikes, öeldakse muuseas: "Teoreetiliselt vaadates on võimatu, et usklikes võiks olla kurje vaim, kuid kogemus näib tõestavat vastupidist." Ma ei ole sellega nõus! Kui tekib vastuolu Jumala Sõna ja kogemuste vahel, oleme tõlgendanud oma kogemusi valesti. Meile võib sattuda kätte ka kirjandust teatud "elu pühitsemata aladest", mis võivad olla kurjade vaimude valduses. See on rämp! Need pühitsemata alad on küll pimeduse pesad, mida saatan oma huvides kasutab, kuid need, kes panevad seda kurjade vaimude süüks, otsivad vaid vahendeid tunnistamise ja risti kandmise alanduse vältimiseks.

Kas Jumalale selja pööranud ja tahtlikult patus elav inimene võib sattuda kurja vaimu võimusesse?

Minu juurde toodi naine, kes oli ähvardanud tappa oma kahte poega. Ta oli sündinud ja kasvanud kristlikus kodus, kuid ilmselt ei olnud ta ise pöördunud. Ta oli kannatanud, nagu arvati, epileptiliste hoogude all kogu oma nooruse ja ka täisealisena. Tundsin deemonite ligiolu ja ajasin need temast Jeesuse nimel välja. Hiljem sain teada, et see naine oli hakanud koguduses prohveteerima umbes üheksa aasta vanusena. Alguses oli ta hakanud mängeldes katkestama jutlustajat, esitades tehtult vagasid "prohvetlikke sõnumeid". Ühel päeval märkas ta, et enam ei rääkinud ta ise, vaid temas oli võõras vaim. Sellest päevast alates oli temas kuri vaim ja faktiliselt juhatas ta nende kurja vaimu poolt inspireeritud prohvetearingutega paljude aastate jooksul eksiteele ühte evangeelset kogudust. Tema tahtlik patt - vaimuande teotav jäljendamine - viis ta deemoni võimusesse.

Ka teine noor naine, kes samuti oli sündinud ja kasvanud usklikus perekonnas, toodi minu juurde vabastamiseks. Oma esindusliku välimuse tõttu oli ta pääsenud televisiooni ja näitlejatööle, mis omalt poolt viis teda jämeda amoraalsuse harrastamiseni. Lõpptulemuseks oli kurja vaimu võimusesse sattumine.

Kumbki neist naistest ei olnud ilmselt tõeliselt usklik enne kurja vaimu võimusesse sattumist. Siiski olid mõlemad lapsepõlves evangeeliumist mõjutada saanud ja võib-olla olid nad tookord kogenud isegi tõelist uuestisündi. Arvan, et see võiski nii olla, ning nende kogemuste põhjal järeldan, et vastus pealkirja küsimusele võib olla jaatav.

Kõik Jumala poolt antud töötused meid kaitsta, on tinglikud. "Kui me käime valguses, nii nagu tema on valguses, siis ... Jeesuses Kristuses, tema Poja veri, puhastab meid kõigest patust" (1Jh 1:7). Kui me ei käi enam valguses, katkeb meie osadus Jumalaga ning me kaotame Tema kaitse. Sellepärast hoiatab Paulus meid oma ihu andmise eest patu ja ülekohtu teenistusse (Ro 6:13).

Kas see tähendab seda, et vaimulike andide väärkasutamine toob kaasa seestumise ohu?

Eelpool mainitud naine, kes sattus kurja vaimu võimusesse prohveteerimise pärast, ei teinud seda teadmatusest. Tegemist oli tahtliku ja rumala lollitamisega. Ta teeskles, et tema oma väljamõeldised tulid otse Jumalalt. Ei ole mingit ohtu sattuda kurja vaimu võimusesse, kui Püha Vaimu andeid kogemata valesti kasutatakse. Meie taevane Isa ei karista meid kindlasti mitte ebaküpsuse eest sellisel viisil.

Kas kuri vaim võib hiljem taas minna uuestisündinud inimesse?

Kui inimene võtab Jeesuse vastu oma Vabastajana ja Issandana, vabastab Jeesus ta patuse loomuse meelevallast ja kurjade vaimude orjusest, kui temas neid on olnud. "Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis on ta uus loodu; vana on möödunud, vaata, uus on tekkinud" (2Ko 5:17).

Päästmise õige mõistmine annab vastuse kõigile küsimustele patuse mineviku tagajärgede kohta: "Sellepärast võib ta ka täielikult päästa need, kes tulevad tema läbi Jumala juurde, elades aina selleks, et kosta nende eest" (He 7:25). See puudutab mineviku patte. Uussünnil luuakse meile täiesti uus loomus, mis hakkab Jumalat teenima.

Need, kes õpetavad, et usklikus võib veel kurje vaime olla, kui ta enne päästmist tegeles nõidusega, ei mõista, mis päästmine tegelikult on. (Vaata vastust selle peatüki esimesest küsimusest: "Kas uuestisündinud usklikus võib olla kurje vaime?")

Mis juhtub, kui keegi püüab usklikust kurje vaime välja ajada?

Olen kuulnud ühest Kaliforniast pärit olevast noorest mehest, kes sai päästetud amoraalsest elust, narkootikumide tarvitamisest ja nõiduse harrastamisest. Ta oli käinud koos Issandaga ustavalt viis aastat. Viimase kahe aasta jooksul oli ta Issandale sõnakuulelikuna hakanud aitama teisi noori inimesi, kes olid sattunud uimastite ja nõiduse ahelatesse. Samal ajal oli selle noormehe pastor hakanud uskuma, et usklikus võib olla kurje vaime. Nii hakkas ta noormehe viljakast elust hoolimata temast erilisi kurje vaime välja ajama.

Mees, kes mulle sellest rääkis, oli sama noormehe ise viis aastat tagasi Kristuse juurde juhatanud. Ärritatuna jutustas ta mulle, kuidas see tore, ustav töötegija oli viis viimast kuud veetnud vaimuhaiglas. Kõik oli tingitud ühe mehe poolt korraldatud "vabastamiseanssidest", kes arvas, et noormehes pidi olema veel kurje vaime, kuna ta oli varem uimasteid kasutanud ja nõidusega tegelenud.

Niisuguseid juhtumeid võiks jutustada kümneid. Mõned pastorid on mulle rääkinud, kuidas nende koguduse liikmed pärast "vaimude väljasülitamise" koosolekuid on koju läinud, pead täis sundmõtteid kurjadest vaimudest.

Üks naine tuli minu juurde pisarsilmil pärast minu jutlust sellel teemal ja

väitis, et ma olevat päästnud tema hinge. Kurjade vaimude hirm oli teda vaevanud sellest saadik, kui ta oli koos usklikke sõpradega läinud ühele taolisele "vabastamisistungile". Ta tundis suurt kergendust, kui ta teada sai, et Jumala lapsena oli ta kaitstud kurjade vaimude eest.

Mil viisil võib usklik sattuda "kurjade vaimude rünnaku" objektiks?

Ei mingil viisil! Kurjad vaimud ei ründa; nad võtavad oma valdusse kehad, kelle eluviis on meelitanud neid tulema. Siinkohal on mul vaja vaid lühidalt uuesti viidata põhilistele erinevustele saatana ja tema deemonite tegevuse vahel. Nad on omavahel liidus, kuid toimivad eri viisidel. Usklikud saavad kogeda saatana rünnakuid, kuid nad peavad õppima nendele vastu seisma.

On ekslik arvata, et kõikjal meie ümber on kurje vaime, kes vaid ootavad mingit lünka pühitsuses, et meid rünnata ja meie kehasse tulla. Sellest hoolimata on keegi "vabastamise ameti" omaja neile iseloomulikult kirjutanud: "See, et keegi on usklik ei taga, et iga tema elu valdkond oleks vaba kurjade vaimude orjusest." Olen näinud, et see kuulutaja on külvanud hirmu ja ebakindlust. "Vabastamise" nime all on tehtud õudseid asju. Ma palvetan, et Jumal vabastaks meid neist "vabastajatest".

Kas on tõsi, et lõpuajal satuvad mõned usklikud eksitajaid deemoneid järgides kurja vaimu võimusesse?

See küsimus seostub Pauluse hoiatusega Timoteosele: "Aga Vaim ütleb selge sõnaga, et viimsel ajal mõned taganevad usust ja hoiavad eksitajate vaimude ja kurjade vaimude õpetuse poole" (1Ti 4:1). Pane tähele seda, et nad esmalt langevad usust ära. Alles pärast seda hakkavad nad kuulama valevaimude ja deemonite õpetusi. Et saada petetud ja järgneda deemonite õpetusele, tuleb esiteks loobuda tervest õpetusest ja jõuda sensatsiooni otsimiseni ning ebapiibellike õpetuste labürinti. Kui hoiame usust kinni, ei saa meist petetuid.

Kas Ananias ja Safiiras oli deemoneid?

Piibel ei räägi, et neis oleks olnud kuri vaim, vaid et saatan täitis nende südamed, nii et nad valetasid Pühale Vaimule (Ap 5:3). Vahe on väga selge. Saatana on kõikide kiusatuste algataja. Ta täitis nende kahe koguduseliikme südamed, kuid ei ole tõendeid selle kohta, et neis oleks olnud kuri vaim. Ananias ja Safiira olid lihalikud usklikud, kes kuulasid saatana Jumala asemel. Ahnuse tõttu ei seisnud nad vastu saatanale, kui ta tuli neile halbu ettepanekuid tegema.

Selline on saatana töö: ta meelitab Jumala rahvast langemisele igasuguste lihalike ja jumalavastaste kiusatustega. Sel puhul ei vajata kurjade

vaimude väljaajamist, vaid Kristuse Kolgatal lõpule viidud töö vastuvõtmist ja pidevat käimist valguses.

Vaimude äratundmine on kogudusele antud armuanne. Kas see ei eelda, et usklikes võib olla kurje vaime?

Mõned väidavad nii. Me peame siiski tähele panema, et seda annet ei nimetata "kurjade vaimude äratundmise (ehk eristamise) armuandeks", vaid lihtsalt vaimude äratundmise armuandeks (soome k. ka "vaimude arvustamise andeks") - vaata 1Ko 12:10. Kurjad vaimud ei ole ainsad olemasolevad vaimolendid. Ka inglid on kindlasti vaimolendid. Mõnikord jagab Püha Vaim seda armuannet nii, et me tajume inglite ligiolu (vaata 2Ku 6:15-17). Kuid ma arvan, et meie, Kristuse ihu liikmed, vajame sellele lisaks võimet teha vahet kurjade vaimude mõjutuse ja inimese enda rikutud ja petliku südame avalduste vahel. Viimaseidki võib teatud mõttes nimetada "vaimudeks" - näiteks himu, kadeduse, viha, valelikkuse jne. vaim - kui me vaid mõistame nende all hinge tavatuid jõuavaldusi, mida omavad kõik need, kes tahavad käia omaenese teedel.

Need lihalikkuse "vaimud" takistavad meil pärida Jumala riiki (Ga 5:19-21). Seepärast on vajalik, et eristamise armuanne tegutseks just usklikel keskel Kristuse ihu puhastamiseks.

Kas inimese hing võib olla päästetud ja keha siiski kurja vaimu võimuses?

See, et inimeses on kolm valdkonda: keha, hing ja vaim, on olnud tähtsaks eelduseks õpetusele, et usklikes võib olla kurje vaime. Suurepärases elu vaimu puudutavas kõnes ütleb Paulus: "Aga kui Kristus on teie sees, siis ihu on küll surnud patu pärast, aga vaim on elu õiguse pärast" (Ro 8:10). Siis ta seletab täpsemalt seda elu ja surma põhimõtet: "Sest kui te liha järele elate, siis te surete; aga kui te Vaimu läbi liha teod suretate, siis te elate" (Ro 8:13). Keha on meie patuste himude asupaik. Et Vaimus elamise põhimõte toimiks, peame tegema keha himudele lõpu ehk suretama need. Vaid sel viisil võib meie ihust saada Püha Vaimu tempel (1Ko 6:19). "Sest te olete kalli hinnaga ostetud. Austage siis Jumalat oma ihus" (salm 20).

Keha kuulub Jumalale samuti kui hing ja vaimgi. Võttes inimese enesele, võtab Jumal oma valdusesse inimese tervikuna. Ei ole üldse piibellik väita, et üks osa inimesest on päästetud ja teised osad jääksid kurjade vaimude võimusesse.

Need, kes väidavad, et usklikes võib olla kurje vaime ja et mitmetes tõepoolest neid ongi, otsivad vaid mingit kergemat viisi sellest kõige visamast vaenlasest, lihalikkusest, pääsemiseks. Isekuse suretamise tee on vaevaline. Kuna aga Kristuse ohver on teinud selle võimalikuks ja lubanud meil saada Püha Vaimu astjateks, siis on see nii kättesaadav kui ka vältimatu.

Kas usklikul on kardetav viibida ruumis, kus kellestki aetakse välja deemonit?

Ei ole mingit põhjust karta vaimust vaevatud inimese lähedalolu. Uuestisündinud inimesest saab Jumala tempel (Ef 2:22). Kui käid koos Jumalaga usus ja sõnakuulmises, ei tarvitse sul karta kurje vaime.

Kas tõsised probleemid seksuaalelu alal on tunnuseks kurjade vaimude võimuses olemisest?

Pattusid on kerge panna kurjade vaimude süüks, kuna see vabastab meid isiklikust vastutusest. Kui õnnestub ennast veenda, et ohjeldamatu eluviis on kurjade vaimude tegevusest tingitud, ei tarvitse sugugi enam end pingutada enesekasvatamise raske tööga. Ei tarvitse teha muud, kui kunagi vabaneda vaevava asja deemonist. Kuid otsida sirgteed vaimulikule võidule kurjade vaimude väljaajamisega, on ekslik! Kui sa ei vaata probleemile otse silma ega tunnista, et vajad Püha Vaimu abi, siis pead pidevalt kannatama kaotusi, mitte kurjade vaimude poolt, vaid omaenese kangekaelsete himude poolt.

Kas on olemas midagi sellist nagu hooruse deemon või laiskuse kuri vaim?

Siinkohal tahaksin tsiteerida Jason Vinley isiklikku tunnistust asja kohta. Ta on avaldanud väikese raamatu pealkirjaga "I Was Delivered From Deliverance" ("Ma sain vabaks vabastamisest"). Minu meelest valgustab see antud küsimust.

"Mitu kuud tagasi kogesin isiklikult seda protsessi, mida nüüd on hakatud "vabastamiseks" nimetama. Teiste sõnadega: vennad ja õed Kristuses ajasid minust kurje vaimu välja. Kogesin kõike, mida eelpool kirjeldasin kurjade vaimude väljaajamise kogemusena: sülitasin, köhisin, vabisesin ja karjusin, kui mingit kurja vaimu nime pidi nimetati ja tal väljuda kästi.

Noore usklikuna komistasin ja langesin mitu korda. Jumal tõstis mind armastuses ja halastuses aina uuesti jalule ja kinnitas mind jätkama, kuid mina otsisin ikka otseteed pühitsusele. Siis kuulsin, et mõned kuulutajad õpetavad kurjadest vaimudest. Nad seletasid, et uuestisündinud inimesel on võimalik sattuda kurja vaimu meelevalda. Ega see polnud kõik. Nad kuulutasid avalikult, et enamik tänapäeva usklikest vajab kibedasti seda, et neist kurjad vaimud välja aetaks. Need mehed tundsid Issandat, teadsid palju Piiblist ja põhjendasid oma õpetusi paljude kirjakohtadega. Niisiis hakkasin ma hoolega uurima, kas minu elus on märke kurjade vaimude tegevusest. Mulle oli õpetatud, et kui elus on mingeid valdkondi, kus sa järjest pattu langed, näiteks vihastad või himustad, siis on arvatavasti tegemist viha või himu deemonitega, kes tuleb välja ajada.

Seansi järel olin kindel, et olin vaba. Kuulasin lindistusi ja lugesin kõiki raamatuid, kus need kuulutajad õpetasid vabastamisest. Hakkasin innukalt seda uut "tõde" teistelegi jagama.

Üsna varsti märkasin oma suureks jahmatuseks, et vajan uut "vabastamist". Endine asi kiusas mind jälle. Arutlesin, et kui ma veelgi roojane olen, siis tehkem seekord asi korda. Teise vabastamiseansi ajal aeti minust välja umbes viisteist erilist kurja vaimu: alates kõigist võimalikest enesetapu deemonitest kuni masturbatsiooni deemoniteni välja. Ülistasin Issandat oma puhastumise eest ja jätkasin kolmepäevase paastumisega. Selle paastu ajal oksendasin ja tänasin Jumalat iga kord, et jälle üks kuri vaim minust lahkus. Nii olid need jutlustajad mulle õpetanud. Kui olin oksendanud ja tänanud

Issandat kolm päeva, tundsin end puhta olevat - vähemalt mõneks ajaks, lootsin.

Siis märkasin taas uut kurja vaimu eneses: laiskuse demonit. Avastasin selle siis, kui ma pühapäevahommikul koosolekul haigutasin. Hiljem märkasin, et see paha vaim oli tulnud sellest, et olin söönud eelnevalt tugeva hommikueine. Jätkasin ise selle väljaajamist. See lahkuski kuulekalt.

Kindlasti tundub see sulle kentsakana, kuid ma toimisin just selliselt, nagu paljud usklikud tänapäeval toimivad karismaatilisest liikumisest tuleneva eksiõpetuse mõjul. Iga kord kui masendus, kiusatus või patt mind ründasid, otsisin põhjust kurjadest vaimudest, selle asemel et uurida oma elu Piibli valgusel."

Jason Vinley lõpetab oma jutustuse sõnadega: "Ja need teie seast, keda on valesti juhutatud vabastamiseanssidele nagu mind, ma lihtsalt kutsun üles rajama oma elu Jumala Sõnale, aga mitte oma kogemustele. Küsi eneselt: miks Piiblis ei räägita kunagi pärast Issanda lunastustööd ristil, et usklikest oleks kurje vaimu välja aetud? Mitte kusagil ei kutsuta üles seda tegema. Uuri Uue Testamendi kirju, siis annab Jumal sulle vastuse!

Miks arvavad nii mõnedki usklikud, et nendes on kuri vaim?

Arvan, et selleks on kaks põhjust. Esiteks vihkab enamik meist kannatusi, aga kuna just kannatused on piibellik viis pattudest vabanemiseks (1Pe 4:1), siis tahaksime me meelsamini leida mingi teise lahenduse.

Teiseks põhjuseks on massipsühhoosi mõju. Õpetus usklikes asuvaist kurjadest vaimudest on teatud kristlike ringkondade viimane moekarjatus, ja kerge on hulgaga kaasa minna. Kes kaasa ei lähe, seda võidakse pidada vaimulikult leigeks või nõrgaks.

Olen ma kunagi sattunud "demonite rünnaku" alla?

Aastatel 1960-1973 tegutsesin koos abikaasaga Brasiilias Jumala Sõna kuulutajana. Seal käib üle 30 miljoni inimese spiritistlikel tseremooniatel, mis sageli viivad kurja vaimu võimusesse sattumiseni.

Spiritism lubab, et sellele kogu südamest anduja saab suure väe ja tarkuse. Ta saab võime mõjutada oma ümbrust ja teisi inimesi. Inimesi petetakse, rääkides "headest" ja "pahadest" vaimudest, keda nad nimepidi tundma õpivad. Nad ei tea, et kõik need vaimud on demonid ning nad alistuvad vabatahtlikult nende meelevallale. Lõpuks kutsuvad nad niinimetatud "häid" vaimu enese sisse, et saada võimalikult suurt väge ja tarkust. Seda nimetan ma vabatahtlikuks seestumiseks. Me oleme võitnud tuhandeid neist seestunutest Issandale. See teatavasti vihastab nende endisi spiritismikaaslast. Hiljem olen teada saanud, et nad olid sageli toime pannud väga metsikuid ja saatanlikke tseremooniaid, selle isiku needmiseks, kes neile meelepaha tegi. Nii olen ka mina sattunud kõige halvemat liiki needuste ja manamiste alla.

Ma ülistan Jumalat, et Ta pole mind kunagi jätnud kaitseta nende needmiste ja manamiste ees, arvestamata normaalseid masendusi, üksindust ja inimestele omaseid kiusatuste aegu. Ma ei saa öelda, et mu elu oleks olnud raskem kui kellelgi teisel. Usun, et kõik mu elus esinenud rünnakud on

tulnud saatanalt, aga mitte kurjadelt vaimudelt. Ja kui ma seisan saatanale vastu, siis ta põgeneb.

Mis on ühist Püha Vaimu täiuse ja kurjade vaimude mõju vahel?

Mitte midagi! Vaimuga täidetud inimene on Jumalat täis olev inimene. Püha Vaim tuleb usklikku kutse peale ja ilmutab ennast selle inimese kaudu tema usu ja kuulekuse läbi.

Kurja vaimu võimuses olemine on igas suhtes erinev. Kurjad vaimud on oma positsioonilt saatanast alamad. Nende meelevald ja tegevus vastab inglite omale. Nad lähevad päästmatutesse inimestesse kutsumata ning piinavad neid armutult ja luba küsimata.

Kurjad vaimud ja nõidus

Millest tuleneb tänapäeval huvi kasv nõiduse, astroloogia ja parapsühholoogia vastu?

Issanda teine tulemine on üsna lähedal. Selle lähenedes elavneb tegevus vaimude maailmas. Teiselt poolt elame keset vaimulike tõdede uue avastamise aega, mis on sajandeid olnud peidus pärimuste ja kiriklike tõdede taga. Toimub ülemaailmne Vaimu väljavalamine. Prohveteerimistest ja nägemustest on saamas igapäevane usuelu.

Ka saatan teab, et tema aeg on lühike ja ta ei väsi tegutsemast. Igas Ameerika linnas korraldatakse spiritistlikke seansse nii kodudes kui koolides. Ajalehekioskid on täis okultistlikku kirjandust. Nõiad, vaimolendid ja meediumid osalevad meie teleaadete peresarjades. Kõik see kuulub sellesse ülekohtu saladusse, mis on omane ajale enne Issanda tagasitulemist (2Te 2:7).

Võime oodata selle nõidusetulva kasvamist Issanda tuleku lähenedes. Saatan intensiivistab oma rünnakuid inimese meelte ja keha vastu. Kurjad vaimud hakkavad tegutsema üha aktiivsemalt, vangistades kaitsetute inimeste kehasid. Meie vaenlane ei kavatse kaotusele vastu minna ilma võitluseta, aga võitlusväljaks on inimese süda, hing, mõistus ja keha.

Kuidas soodustab kristlik kirik nõiduse levimist?

Ameerika kristlik kirik on osaliselt ise süüdi nõiduse vastu tuntava huvi kasvus. Põhjused on selged. Enamikes kogudustes valitseb täielik teadmatus, et Püha Vaimu vägi võib tervendada inimese keha, hinge ja vaimu. Väeta ristiusu kuulutamine ei puuduta koguduseliikmete vajadusi. Okultismi käsitlevas raamatus "Demons, Demons, Demons" ütleb John P. Newport: "Kirikud näivad olevat liiga ratsionalistlikud, külmad, vaoshoitud ja isikupäratud. Osalt on see teed valmistanud okultismile ja mustale maagiale." Kui koguduste karjased kas teadmatusest või argusest koguduse liikmeid tõhusalt ei teeni, on neil asjatu noomida usklikke selle eest, et nad mujalt abi otsivad. Mõned kiriku liikmed otsivad abi oma valusatele probleemidele maagiast ja nõidusest ja satuvad nii saatana võrku.

Ainus lahendus on külma ja paljalt mõistusepärase usu hülgamine ning Püha Vaimu ristimise vastuvõtmine.

Kas igasugune nõidus ja ebajumalateenistus on kurjade vaimude tegevuse tulemus?

Mõned inimesed hämmastuvad märgates, et ebajumalateenistust ja nõidumist loetakse liha tegude hulka (Ga 5:20). Need asjad, mida on sageli peetud saatanalt lähtuvaiks, on tegelikult tulnud inimeste lihalikust uudishimust.

Prohvet Saamuel samastas ennustamise kangekaelsuse ja mässumeelsusega, mis on lihalikkuse väljendus. "Sest vastupanu on nõiduse patt, tõrksus ebajumalate ja teeravide teenistus" (1Sa 15:23). Ta ütles ka, et sellega tegelevad jumalatud, kuna nad on hüljanud Issanda Sõna. Sellega seoses ei rääkinud ta midagi kurjade vaimude võimuses olemisest.

Inimesel on kalduvus pidada müstiliseks selliseid asju, mille allikaks ei ole midagi iseäralikummat kui tema enese langenud loomus. Me anname vaimulikele harrastustele selliseid nimesid nagu telepaatia, üleloomulik nägemine, parapsühholoogilised nähtused jne, ja arvame, et need on kurjade vaimude teod. Tegelikult ahvatleb inimest nõidusele soov kogeda vaimude kohta midagi "põnevat".

Igäüks, kes on katsetanud okultismi erinevaid vorme, ei satu kindlasti kurjade vaimude võimusesse ning mitte iga okultismi ja nõiduse harrastaja ei ole täis deemoneid. Need õnnetud ja sageli vaimulikult näljased inimesed, kes segavad end sellistesse asjadesse, on aga siiski ohus sattuda kurjade vaimude võimusesse. Kuid ei Piibel ega kogemused toeta sellist teooriat, et igäühes, kes mängib nõidusega, on tingimata kuri vaim.

Siiski on päris ilmne, et nende asjade harrastamine võib viia inimese kurja vaimu võimusesse. Saatana avalik teenimine on otsene kutse deemonile ja sellistest talitustest osavõtjad on temale kergeks saagiks.

Kas hüpnotiseeritul on oht sattuda kurja vaimu meelevalda?

Üks asi, mida kuri vaim peab tegema, enne kui ta saab minna inimese sisse, on nõrgendada inimese tahtejõudu, nii et sissepääs avaneks. See võib toimuda mitmel viisil. Kui spiritistlik meedium Brasiilias kutsus oma Guiaanat (üleloomulikke võimeid andvat kurja vaimu) enese sisse, joob ta eelnevalt suures koguses odavat viina ja hingab sisse kangete sigarettide suitsu, et oma mõistust ja tahet vaimu teelt kõrvaldada.

Teistes okultismi vormides kasutatakse transsi ja hüpnoosi inimese enese tahte kõrvaldamiseks ja niinimetatud alateadvuse mina vabastamiseks. Kui inimene hüpnoosi abil oma mõtete kontrollimise vabatahtlikult teisele inimesele loovutab, muutub ta väga vastuvõtlikuks kurja vaimu võimalikule tulekule.

Tunnen naist, keda lapseas - 11-aastasena - hüpnotiseeriti mingi seltskonna poolt. Ta jäi transiseisundisse kaheks tunniks ja "tuli tagasi" alles siis, kui kiirabi oli juba kohale kutsutud. Ta oli nii vastuvõtlik hüpnoosile, et teda paluti hiljem arvukaid kordi "esinema" seltsi noorteüritustel. Aastaid hiljem jutustas ta mulle, et sellest esimesest õhtust saadik olid teda hakanud piinama korduvad hirmuhood ja kummitused. Temast sai nende ohtlike okultistlike eksperimentide tõttu sissepoole pöördunud ja arg isiksus, keda vaevas mõistetamatu hirm.

Nüüd on hakatud hüpnoosi kasutama meditsiinis nii emotsionaalsete kui ka füüsiliste haiguste ravis. Mina isiklikult ei laseks end iial sellisel viisil ravidada, sest hädaohud on ikkagi liiga suured. Usun, et see ala on usklিকে keelatud.

Kas ouija-mängul on midagi ühist kurjade vaimudega?

(Ouija-mäng kujutab endast mingit liikuvat lauda või liikuvat pandava taldriku taolist spetsiaalset naelteta, s. o. liimitud lauda, tõlkija märkus.) Ouija-laud ei ole mingi süütu mänguasi, vaid üks spiritismi vahendeid. See tundub vaid mänguna, kus kasutatakse kirjatähti ja arve, tegelikult on see aga nõiduse mängukool.

St. Johnis Kalifornias tulistas ja haavas keegi tütarlaps oma isa, kuna ouija-laud oli öelnud, et tema ema astub abiellu teise mehega. Ameerikas müüakse miljoneid selliseid mängu aastast ja need on väga hinnatud noorte hulgas. Selliseid mängu harrastades aja jooksul olukord komplitseerub, sest inimesed hakkavad sellistele põnevatele asjadele lisa tahtma. Järgmine aste on hüpnoos, "õhus hõljumine" või "automaatkirjutus". Nende asjade juurest seestumiseni on väga lühike maa.

Ühe koguduse noorteleeris küsisin hiljuti kahesajalt teismeliselt noorelt, kui paljud neist olid mõnikord ajaviiteks mänginud ouija-laul. Vastus oli peaaegu sajabrotsendiliselt jaatav. Mõned neist jutustasid mulle "hõljumisest", telepaatiast jm. psüühilistest tempudest, mis olid vapustanud nende vanemaid. Näib, et okultistlikud seltskonnamängud on tänapäeva noorte meelelahutusena populaarsed. Neid harrastatakse isegi mõnedel koguduse noorte üritustel.

Sama uudishimu, mis toob inimese ouija-laua juurde, viib teda sukelduma sügavamalt nõidusse, millest võib tulla ainult halba. Kui sinul on ouija-laud kodus, siis hävita see!

Kas spiritistlikus meediumis on kuri vaim?

Mitmel erineval viisil esinev vabatahtlik kurja vaimu meelevalda alla sattumine on kõikjal maailmas seotud spiritismi ja vaimuteaduse harrastamisega. Sellel põhinevadki meediumide poolt taotletavad ja kasutatavad üleloomulikud võimed.

Keegi silmapaistev katoliku uurija, kes on üle kolmekümne aasta Brasiilias spiritismi uurinud, kirjutab, et ta pole kordagi kohanud meediumi, kes oleks ilma ajutiste mõistuse häireteta. Ta tavatses öelda, et meediumi valitses teine vaim.

Üks Brasiilia meedium on kirjutanud üle saja raamatu, mis käsitlevad ajalugu, üleloomulikke teadmisi ja spiritistlikke õpetusi. See üsna vähe haritud mees väidab, et kaua aega tagasi surnud tarkade meeste vaimud on temale need raamatud dikteerinud. Ta kirjutab ise esile kutsutud transiseisundis, mil sulg tema käes liigub paberil ilma tema teadliku kaasabitada. Olen kuulnud teda seletavat, kuidas see toimub. Tema alandlikust esinemisest hoolimata olen kindel, et see "automaatkirjutus" on teostatud kurjade vaimude poolt. See on ainult üks neist valeimedest, mis kindlasti meelitavad paljusid inimesi kurjade vaimude orjusesse. Nende

parapsühholoogiliste nähtuste taga näen demonite salakavalust, mille abil nad püüavad kaitsetuid inimesi oma võimusesse saada.

Inimesed, kes on vabanenud spiritismi orjusest, tunnistavad, et on vabanenud erilistest maskeerunud kurjadest vaimudest. Üks endine meedium ütles mulle, et alles evangeeliumi täielikus valguses selgus talle, millises pimeduses ta oli olnud kurjade vaimudega koostööd tehes. Nüüd mõistis ta, et tema üleloomulikud võimed olid pärit demonite jõukudelt.

Kas meedium vestleb tegelikult demonitega, kui ta võtab ühendust surnute vaimudega?

Meie koguduses Rio de Janeiro on kaks naist, kes olid suurema osa oma elust pühendanud saatanale ja tema teenimisele. Georgina oli olnud spiritistlikuks meediumiks 33 aastat ja Astrogilda 17 aastat. Kümne aasta kestel on nad mind kümnete külastustundide jooksul põhjalikult õpetanud mõistma kurjade vaimude meelevallas olemist. Seejuures on huvitav tähele panna, kuidas saatan oli tasunud oma kahele ustavale teenrile paljude aastate teenistuse eest. Astrogildal oli pidalitõbi ja Georgina oli suremas verevähki, kui nad meie koosolekule tulid ja Jumala väe läbi tervenesid.

Nad rääkisid, mida kujutab endast suhtlemine surnute vaimudega. Spiritismis on kurjadel vaimudel mitmeid eri nimesid, nagu näiteks "vanad targad", "surnute kehatud hinged" ja "jumalad". Teostades vaimude lepitamiseks ohverdamist (mõnikord tuuakse ka vereohver), võisid nad võtta nendega ühendust, et saada vaimudelt erilisi teeneid. Kogu aeg teadsid nad kindlalt, et tegemist on manala kurjade vaimudega, kellel on eriline vägi ja mõju.

Üks meie koguduse liige Yvonne oli varem mõned aastad tegutsenud niinimetatud teadusliku spiritismi meediumina. Selle harrastajad ei kasuta vere- ega roaohvrit, vaid kutsuvad välja surnute hingi. Ameerikas nimetaksime seda spiritismiks. Aastat viis arvas Yvonne end tõeliselt vestlevat surnutega ja vaimude maailma läinud vaimudega. Jumala Sõna valgusel on ta saanud vastused küsimustele vaimude tegutsemisviiside kohta.

Raamatus "The Challenging Counterfeit" ("Kütkestav vale") kirjeldab Raphael Gasson lihtsal viisil Inglismaal harrastatavat spiritismi. Soovitan seda raamatut neile, kes tahavad saada selgemat pilti selletaolisest vaimude tegevusest.

Siin tahaksin lisada, et kõik need kolm naist, kes nüüd on Rio de Janeiro Nelipühi Koguduse liikmed, olid vabatahtlikult kurja vaimu võimuses ja omasid üleloomulikke võimeid. Ühestki neist ei olnud vaja pärast pöördumist kurje vaimu välja ajada. Rõhutan seda selleks, et selgelt näidata, et Jeesuse veri puhastas neid kõigist pattudest.

Mõni kuu tagasi pühitses Georgina 10-aastast usuteel käimist. Nii Astrogilda kui Yvonne said päästetud üle 8 aasta tagasi. Hoolimata pikaajalisest ühenduse pidamisest kurjade vaimudega said nad Jeesuse vere läbi täielikult ja lõplikult puhtaks. Nendesse ei jäänud mingit kurjade vaimude mõju.

Kas on vale osaleda uudishimust vaimudega suhtlemise seanssidel?

Keegi teismeline poiss oli käinud kooliõpilaste peol, kus üks 15-aastane tütarlaps uinutas enese transsi ja hõljus kahekümne pealtvaataja suureks imestuseks umbes 60 cm. kõrgusel põrandast. Andsin tolele poisile nõu hoiduda sellistest meelelahutustest eemale ja vastata, et ta pole niisugustest asjadest huvitatud, kui teda kaasa kutsutakse. Seansse vaimudega peetakse reeglipäraselt kõikjal ameerika kodudes ja mõnikord on need küllakutsete tõmbenumbriks. Neid tuleks siiski vältida, kui tahetakse olla vaba nõiduse mõjust.

Ma ei saa iial unustada alla 10 aasta vanust tüdrukukest, kellesse üks selline spiritistlik seanss oli jätnud sellise mõju, et see piinas teda ööd ja päevad. Saatana ja kurjade vaimude väed võivad olla väga mõjukad. Piibel räägib vale-imetegudest kui allakäigu etapist, milleni jõuavad need, kes evangeeliumi tõde vastu ei võta (2Te 2:9-10).

Sellisel seanssidel osalemine oleks sama vale, kui varastada ainult sellepärast, et näha, kuidas see tundub. Hea ja kurja, valguse ja pimeduse vahel ei tohi olla midagi ühist!

Kas usklik võib sattuda kurjade vaimude meelevalda, kui ta on hakanud tegelema nõidusega?

Juhuslikult sellesse sattumise ja harrastamise vahel on suur vahe. Esimese all mõtlen lihtsalt mingit kokkupuudet spiritismiga, nagu seansil käimist või kellegi nõiduse harrastajaga sõbrustamist.

Tahaksin anda selle kohta omapoolse tunnistuse. Rio de Janeiros oma kuulutustööd alustades tajusin, et spiritismi kohta kuuldud üleloomulikke asju võib seletada kurjade vaimude tegevusega. Kuigi Kaug-Idas ja Euroopas töötades olin näinud kurjadest vaimudest seestunuid, ei mõistnud ma täielikult nende asjade eri tahke. Algul arvasin, et tegemist on mingi vaimuhaigusega. Tahtsin jõuda asjas selgusele.

Nii läksin ma 1961. aastal mitmele spiritistlikule seansile. Nägin oma silmaga nende demoniristseid kose all Bahia maakonna põhjaosas, kuulsin loitsusid kurjadele vaimudele ja vaatlesin, kuidas meediumid tervendasid haigeid kurjade vaimude abiga. Nägin pühendumisrituaale, kus 12-aastased tütarlapsed palusid kurje vaimu enese sisse tulla. Iga kogemusega kasvasid mu teadmised kurjadest vaimudest. Hakkasin mõistma, millistel tingimustel võivad kurjad vaimud tegutseda. Sain aru, et kuri vaim kasutab tegutsemiseks inimese keha. Mida rohkem nägin, seda enam hakkasin tundma kaastunnet kurjade vaimude võimuses olijate vastu.

Nõnda tegutsedes ei märganud ma sugugi, et kurjad vaimud oleksid mind rünnanud. Küll aga tundsin end neis paikades ebamugavalt. Olin täiesti teadlik, et ma ei tohiks viibida seal kauem, kui on hädapärast vaja teadmiste saamiseks. Pärast seda ei ole ma kunagi käinud sellistes kohtades.

Verega pestud usklik on kaitstud, mingi ta kuhu tahes. Siiski ma soovitan, et igaüks ei asetaks end okultismi mõjupiirkonda. Kui sa aga mingil põhjusel sinna satud, olen kindel, et Jumala vägi on suurem kui pimeduse vägi. Pole mingit põhjust karta, et kuri vaim sind ründab ja su ära võidab. Võitjad oleme meie.

Kas peab inimesest kurjad vaimud välja ajama, kui ta on enne pöördumist harrastanud okultismi?

Olen seda juba lühidalt käsitlenud, aga tahaksin veelkord tsiteerida Jason Vinley valgustavat tegevust: ""Vabastamise sõnasaatjad" olid mulle rääkinud mitmetest eri viisidest, kuidas kurjad vaimud võivad inimese sisse pääseda ja teda orjastada. Tavaliselt pääsevad nad inimesse nõiduse harrastamise kaudu, öeldi. Seda kuuldes olin asjas kindel. Enne usule tulekut olin oma õnnetuseks Jumalat otsides harrastanud paljusid okultistlikke kunste. Otsisin Teda astroloogiast ja uimastusvahenditest. Mõistmatusest harrastasin joogat, tegelesin taassünniõpetusega hüpnootiseerijatega, otsides Jumalat. Turvusin parapsühholoogia, spiritismi ja selgeltnägemisega.

Kui ma lõpuks leidsin oma Issanda ja Vabastaja, uskusin, et sain vabaks kõigist endistest ahelatest. Kuid siis kinnitasid need õpetajad mulle, et minu raskuste põhjuseks on kurjade vaimude meelevald. Minus pidi neid olema mineviku pimedusaastate tõttu, kuigi olin teinud neid asju teadmatusest."

Lõpuks sai Vinley aru, et see, keda Poeg vabaks teeb, on täiesti vaba! Raske kogemuse läbi õppis ta oma arusaamist ümber hindama. Leides Jeesuses Issanda ja Vabastaja, vabanes ta kõigist endistest sidemetest.

Kirjutasin portugali keelses raamatus "Pühade oma" eelpoolnimetatud naisest Georginast. Georgina ristiti loomade veres 15-aastaselt. 33 aastat tegutses ta Candomblei (rahvusliku spiritismi) meediumina Salvadoris ja Rio de Janeiros. Ta oli osa võtnud igasugustest kurjade vaimude teenimise viisidest, vereohvritest ennustamiseni. Ta oli meedium, ennustaja ja musta ning valge maagia valdaja. Preestritariks pühitsemisel läks tema sisse kuri vaim, kelle nime ta teadis ja kelle väge ta iga päev appi kutsus. See vabatahtlik seestumine andis talle üleloomulikke võimeid, mille kasutamise ta oli täielikult omandanud.

Georgina oli suremas leukeemiasse, kui ta tuli esimest korda meie koguduse kolmapäevaõhtusele jumalateenistusele. Ta tervenenes ja sai päästetud oma pattudest ning verejanulistest deemonivägedest. Kui üldse kellesegi on pärast päästmist jäänud deemoneid, oleks neid pidanud temas olema.

Selle raamatu kirjutamist ette valmistades rääkisin Georginaga väärast õpetusest, et usklikes võib olla kurje vaim. Tutvustasin talle teooriat selle kohta, et kurjade vaimude mõju jääb selle ellu, kes oli enne päästmist harrastanud nõidust. Georgina vastas ilma pikemata; "See on, pastor Roberto, suurim vale, mida kurat kunagi on rääkinud. Kuidas tõsiusklik inimene võib midagi sellist uskuda?" See oli hea vastus!

Ma ei ole kunagi Georginast kurje vaimu välja ajanud. See oli tarbetu. Päästmise võimas vägi Kristuse veres hävitas täielikult kurjade vaimude meelevalle tema elust. See toimus aastal 1962. Ootas kuus aastat, enne kui jutustasin tema loo.

Nüüd osaleb Georgina peaaegu igal meie koguduse koosolekul. Ta on Püha Vaimuga täidetud tunnistaja Jumala vabastavast väest, mis nii lihtsalt toimib usu läbi Jeesusesse Kristusesse.

Vabanemine kurjade vaimude võimusest

Kellel on meelevald kurje vaimu välja ajada?

Jeesuse sõnade kohaselt võib igaüks, kes usub, kurje vaimu välja ajada. "Aga tunnustähed järgivad neid, kes usuvad. Minu nimel nad ajavad kurje vaimu välja" (Mk 16:17).

Kord kutsus Jeesus kokku oma 12 jüngrit ja andis neile meelevalla kõiki kurje vaimu välja ajada (Lk 9:1). Hiljem andis ta sama meelevalla seitsmekümnele jüngrile, kes tulid tagasi rõõmustades, et kurjad vaimud neile alistuvad tema nime tõttu (Lk 10:1-17).

Piibel räägib ka dramaatilisest juhtumist, kus mõned uskmatud juudi vaimude manajad, Skeua pojad, üritasid kurje vaimu välja ajada "selle Jeesuse nimel, keda Paulus kuulutab". Kurjad vaimud märkasid, et neil ei olnud meelevalda, tungisid neile kallale ja võitsid nad ära. Isehakanud manajad pidid põgenema alasti ja haavatuina (Ap 19:13). Selle ebaõnnestumise põhjuseks oli meelevalla ja kaitse puudumine. Need mehed ei uskunud Jeesusesse Kristusesse, kuigi kasutasid õiget sõnastust. Neil ei olnud tõelist kaitset kurjade vaimude vastu.

Ei ole tingimata vaja olla pühitsetud koguduse töötaja, et ajada välja kurje vaimu. Selleks vajaminev meelevald ja vägi on kättesaadavad kõigile usklikele (1Ko 12:7-10). Nagu pimedus kardab valgust, nii kardab saatan Jumala väge. Iga uude lepingusse uskuja võib seda väge kasutada Püha Vaimu võidmises.

Kas vastpöördunud on mõistlik kurje vaimu välja ajada?

Piibel ei räägi midagi sellest, et äsjapöördunud oleks väiksem meelevald Jeesuse nime kasutamisel kui mitu aastat Teda järginud inimesel. Aga kurjade vaimude väljaajamisega kaasneva vastutuse tõttu on siiski mõistlikum oodata, kuni hakatakse selgemini aru saama oma positsioonist Jeesuses Kristuses. Paulus hoiatas Timoteost, et on olemas teatud kohustusi, mis ei sobi vastpöördunudule (1Ti 3:6). See töö ei ole algajate, usus ebaküpsede ega kartlike jaoks. See kuulub täiskasvanud jumalalapsele, kes tunneb oma positsiooni ning omab käskimiseks meelevalda.

Mida võhikud peaksid tegema seestunuga kohtudes?

On ekslik arvata, et ainult apostlitel, evangelistidel, pastoritel ja õpetajatel on meelevald kurje vaimu välja ajada. Nendes ametites olijatel on vastutus koguduse õpetuse, distsipliini ja arenemise eest. Nad on pandud teenistusse selleks, et Kristuse ihu ehk kogudus liiguks täiusele (Ef 4:12).

Sattudes vastamisi seestunud inimesega on võhikul sama vastutus, mis Sõna kuulutajatelgi: ta peab kurja vaimu Jeesuse nimel välja ajama. Selleks pole vaja muid eeldusi kui Kristuse tundmist Issandana ja Jeesuse nime meelevalla mõistmist (Mk 16:17).

Kuidas palvetada kurja vaimu võimuses oleva inimese eest?

Palve ei aita kurjade vaimude väljaajamisel, välja arvatud enese eest palumine. Kurja vaimu tuleb kõnetada Jeesuse nimel. Markus jutustab, kuidas

Jeesus ajas välja kurja vaimu. Meenutagem, et Jeesus pöördus otseselt kurja vaimu poole, öeldes: "Sina keeletu ja kurt vaim, ma käsin sind: mine temast välja ja ära tule enam tema sisse!" (Mk 9:25.)

Kas palve on siis tarbetu seoses kurjade vaimude väljaajamisega?

Ei. Kui jüngrid Jeesuselt küsisid, miks kuri vaim neile ei kuuletunud, vastas Jeesus: "See sugu ei või teisiti välja minna kui vaid palvega" (Mk 9:27-29). Jeesus ei palvetanud noore seestunu pärast, kuid ta oli teinud seda eelnevalt Isa ees palvetades. Samas mainitakse ka paastumist ettevalmistava abinõuna. On rumal minna kurjade vaimude väe vastu ilma isikliku ettevalmistuseta. Kuid sel hetkel, kui demon välja aetakse, on Jeesuse nime meelevald ainus vägi, millele vaim kuuletub. Palvetada tuleb seega enne, kui hakata kurja vaimu välja ajama.

Kuidas teada, millal on vaja paastuda enne kurja vaimu väljaajamist?

Inimese valmistumine eelseisvaks katsumuseks peab olema sellega vastavuses. Mees, kes käib tavalisel tööl, ei vaja niisugust ettevalmistust kui see, kes osaleb jooksuvõistlustel.

Selle raamatu esimeses peatükis on kirjeldatud Clarita Villeneuva juhtumit. Enne, kui pastor Sumrall kohtas Claritas olevat kurja vaimu, valmistus ta selleks paastudes ja palvetades. Jagasin koos temaga seda kogemust. Pastor Sumrall teadis, et tal tuleb kohtuda nii kurja vaimu raevu kui ka ilmalike ajalehemeeste irooniaga ja seepärast tundis ta vajadust täiendava vaimuliku väe järele, mida kindlasti annab paastumine Issanda ees.

Kui minu juurde on toodud seestunud inimesi, ei ole mul tavaliselt olnud eelnevalt võimalusi palvetamiseks ja paastumiseks kõrvale tõmbuda. Kahekümne aasta jooksul mäletan vaid kolme juhtumit, mil tundsin, et pean end paastumisega kurja vaimuga kohtumiseks ette valmistama.

Kuidas aetakse kurja vaimu välja?

Jeesus jättis meile tegutsemiseks eeskuju: "Aga tunnustähed järgivad neid, kes usuvad. Minu nimel nad ajavad kurje vaime välja" (Mk 16:17).

Kui Paulust häiris Filipis orjatüdruk, kelles oli ennustamise vaim, ütles ta vaimule: "Ma käsin sind Jeesuse Kristuse nimel välja minna tema seest!" (Ap 16:17-18.)

Jeesuse nimes on ka tänapäeval sama vägi. Jesaja ütleb: "...vägede Jehoova on tema nimi" (Js 54:5). Jumal on andnud Jeesuse nimele sama meelevalla, mis Tema isikule. "Ja Jeesus tuli nende juurde ja rääkis nendega ning ütles: "Minule on antud kõik meelevald taevas ja maa peal"" (Mt 28:18).

Kui räägid Jeesuse nimel, teed seda Tema isikliku meelevallaga. Kui käsid kurje vaime välja minna Jeesuse nime meelevallaga, ei hakka nad vastu panema. Kurjad vaimud tundsid Jeesust, kui Ta siin maa peal tegutses. Nad tundsid ja kartsid Teda. Nad tunnevad ja tunnustavad Tema nime meelevalda ka täna ja on sunnitud kuuletuma Püha Vaimu väes lausunud Jeesuse nimele.

Kas deemoneid tuleb välja ajada käte pealepanemisega?

Piiblis ei räägita kordagi juhtumitest, mil kurje vaim oleks välja aetud käte pealepanemisega. Alati, kui sellest räägitakse, on tegemist õnnistuse vahendamisega. Käte pealepanemist mainitakse haiguse tervendamisel (Lk 4:40), ametisse seadmisel (Ap 13:3), Püha Vaimuga ristimisel (Ap 8:17) ja seoses vaimulike andide jagamisega (1Ti 4:14).

Kuna on sobimatu õnnistada kurje vaimu, ei peaks neid välja ajama käte pealepanemisega. See ei tähenda, et kurjast vaimust vaevatud inimest ei tohi üldse puudutada. Minul on mitmel korral olnud vajadus end kaitsta deemonite rünnaku vastu. Üks väga hirmuäratav olukord oli Sao Paolos Brasiilias, kui üks naine hakkas mind kägistama, kui sõitlesin temas asuvat kurja vaimu. Pidin teda seni kinni hoidma, kuni kuri vaim temast välja läks.

Kui Jeesus vabastas Aabrahami tütre, keda jõuetuse vaim oli 18 aastat oma võimuses hoidnud, ajas ta kõigepealt deemoni välja ja alles siis, kui naine oli vaba, pani oma käed tema peale ja tervendas ta jõuetusest (Lk 13:11-13). Issand andis talle tervise käte pealepanemisega alles siis, kui ta oli kurjast vaimust vabastatud.

Selle asja suhtes olin palju aastaid teadmatutes. Olin näinud kurje vaimu välja aetavat käte pealepanemisega. Oma tegevuse algusaastail tegin ka mina nii, nagu olin õppinud, kuid mind häirisid ikka sellele järgnenud sisemised võitlused. Kui lõpuks tajusin, et Jeesuse nimel üksi piisab kurjade vaimude väljaajamiseks, tundsin tõsist kergendust.

Jeesus teeb selge vahe tervendamise ja kurjadest vaimudest vabastamise vahel. "Aga tunnustähed järgivad neid, kes usuvad. Minu nimel nad ajavad kurje vaimu välja ... haigete peale nad panevad käed ja need saavad terveks" (Mk 16:17-18).

Mida tuleb teha, enne kui hakatakse kurja vaimu välja ajama?

Salajas püsimine on kurjade vaimude tähtsaim enesekaitse viis. Nad maskeerivad end kõige erilisemate võtetega. Nad on eksperdid valetamises ja nimetavad end kõige fantastilisemate nimedega, et iga hinna eest paljastamist vältida.

Võitlusele provotseeritud kuri vaim läheb sageli lihtsalt oma ohvri kehast välja paljastamist ja väljaajamist vältides. Ta võib ka vait püsida või lüüa oma ohvrit tummusega, et end varjata. Kuid Jeesuse nimel on ta sunnitud vastama.

Naine, kellest ma eelpool jutustasin ja kelles olid "verileegioni" kurjad vaimud, kannatas lõualuu krambi all iga kord, kui deemonid teda ründasid. Kui teda esimest korda kohtasin, käskisin Jeesuse nimel kurjadel vaimudel rääkida. Naise lõuad avanesid silmapilkselt. Selle hetkeni oli kuri vaim end viisteist aastat edukalt peitnud.

Sel põhjusel sunnin kurje vaimu rääkima. Enamasti räägivad nad küll valet, aga rääkides ilmutavad nad oma olemasolu. Enamikel juhtudel on samm paljastamisest väljaajamiseni lühike.

Kuigi iga Piiblis kirjeldatud juhtum ei eelda, et väljaajaja oleks eelnevalt kurja vaimuga rääkinud, kuulub see siiski paljudel juhtudel asja juurde. Eelpool kirjeldatud põhjustel olen pidanud seda väga tähtsaks etapiks vabastamise juures.

Nii kogemus kui ka vaimude äratundmise armuanne on väga tähtsad. Sageli ähvardavad kurjad vaimud väljaajajat, et teda hirmutada. Deemonid on mitu korda ähvardanud mind siduda või tulla tagasi vabastatud inimest tapma. Kogenematu võib hakata kartma. Üksnes vaimude äratundmise armuande ja Jeesuse nime rahuliku kasutamise läbi ning Tema kaitse all olles, on võimalik olukorra üle valitseda.

Kas küsimus usust Jeesusesse toob selgust seestumise kohta?

Ma ei usu, et keegi "usub Jeesusesse" rohkem kui kurjad vaimud. Juudi loitsijate juhtumi puhul ütles kuri vaim: "Jeesust ma tunnen" (Ap 19:15). Kurjad vaimud teavad, et Jeesus nad lõpuks hävitab. "Ja vaata, nad kisendasid ja ütlesid: "Mis on sul meiega tegemist, sa Jumala Poeg? Oled sa siia tulnud meid enneaegu vaevama?" (Mt 8:29). Deemonid usuvad Jeesusesse selles mõttes, et nad teavad, kes Ta on ning omavad piinavat arusaamist Tema ülemvõimust nende suhtes.

Aga kui küsid seestunult, kas Jeesus on tema Issand, saad sa teistsuguse vastuse. Ükski kuri vaim ei tunnista Jeesust oma Issandaks.

Kas kuri vaim on sunnitud kuuletuma usklikule, kes kasutab Jeesuse nime?

Deemonid ei karda Jeesuse nime kuulumist, vaid selles sisalduvat väge! Jeesuse nime kordamine ei anna mingit maagilist võimet ning seda ei saa kasutada loitsuna. See ilmneb eriti selgelt Ap 19:13 kirjeldatud loos. Skeua pojad proovisid vaimu Jeesuse nimel välja ajada, kuid said lüüa. Jumala vägi ei avaldu uskmata läbi.

Meie meelevald deemonite üle on piiratud ka selles suhtes, et me ei saa neid hävitada. Me ei saa neid läkitada sügavusse ega valitseda nende tulevikutegude üle.

"Kui roojane vaim on inimeset välja läinud, hulgub ta tühjades paikades ja otsib hingamist. Ja kui ta ei leia, ütleb ta: "Ma pöördun tagasi oma kotta, kust ma väljusin." Ja kui ta tuleb, leiab ta selle puhtaks pühitud ja kaunistatuna. Siis ta läheb ja võtab kaasa teist seitse vaimu, kurjemad kui ta ise, ja nad tulevad sisse ning elavad seal. Ja selle inimese viimne lugu läheb halvemaks kui esimene" (Lk 11:24-26). Selles pildis kurjade vaimude tulemisest ja minemisest näitab Jeesus, et kui kuri vaim on välja läinud või välja aetud, on ainus garantii selle tagasitulemise vastu asjaolu, et "koja" (endise seestunu keha) on oma valdusesse võtnud Püha Vaim, kes on vägevam.

Sel põhjusel peab vabanenud inimestele põhjalikult selgitama, millised suured hädaohud neid ähvardavad, kui nad ei tunnista Jeesust Kristust oma Issandaks. Ka sel juhul, kui lahing on olnud ränk ja äsja vabanenud inimene on täiesti kurnatud, ei tohi teda mingil juhul teadmatusse jätta. Talle tuleb selgitada, et Jeesus tahab tulla tema vabastajaks ja kaitsjaks. Keegi ei tohiks üritada kurjade vaimude väljaajamist, kui ta ei ole valmis suure kannatlikkusega ja püsivusega kuulutama evangeeliumi inimesele, kelle "koda on äsja puhtaks pühitud".

Kas me võime siduda või likvideerida kurje vaime?

Meile on antud meelevald siduda kurje vaimu, kuid mitte neid hukata. Sidumise all mõtlen ma nende tegevusvabaduse piiramist - ilmselt mingil muul viisil me neid siduda ei saa. Jeesus sidus deemoni, sõnades: "Sina keeletu ja kurt vaim, ma käsin sind: mine temast välja ja ära tule enam tema sisse!" (Mk 9:25.)

Kui Jeesus vabastas seestunu gadaralaste maal (Mt 8:28-34), palusid vaimud Jeesuselt luba minna seakarja sisse. Ilmselt tahtsid nad sel viisil vältida tühja paika sattumist.

Jeesus ei hävitanud kurje vaimu ning Ta ei ole meilegi selleks väge andnud. Mind häirib alati see, kui kuulen kedagi kurje vaimu sügavikku saatmas. Deemonite kohtlemine peab olema Piibli õpetuse kohane!

Tänapäeval, kui kurjade vaimude mõju kõikjal maailmas kasvab, peame mõistma oma volituse laadi ja piire. Kui me üritame oma vaimulikke volitusi ületada, põhjustame vaid segadusi.

Kas kurjade vaimude väljaajamisel on vaja apelleerida Jeesuse verele?

Kui inimene, kes kurje vaimu välja ajab, elab võidukat usuelu, ei tarvitse tal apelleerida verele, kuna Jeesuse vere kaitse kaasneb pattude andestusele. Kui ta aga mingi ülestunnistamata patu pärast ei käi koos Issandaga, on tal asjatu üritada ka kurje vaimu välja ajada.

Erilised väljendid mingisuguse "vaimuliku loitsuna" on kurjade vaimude väljaajamisel tarbetud. Meil on kurjade vaimude vastu püsiv ja täielik kaitse - Jeesus Kristus!

Mida teevad kurjad vaimud?

Kui Jeesus vabastas ühe poisi deemonitest, sõitles ta roojast vaimu ja ütles: "Sina keeletu ja kurt vaim, mina käsin sind: mine temast välja, ära enam tema sisse mine!" Siis see kisendas ja raputas teda kõvasti ja läks välja. Ja ta muutus nagu surnuks, nii et mitmed ütlesid: "Ta on surnud." (Mk 9:25, 26)

Võin vaevalt meenutada mõnda juhtumit, mil kuri vaim oleks rahulikult lahkunud, kuigi tal on võimatu vastu seista Jeesuse nime meelevallale. Kui kuri vaim on sunnitud inimkehast lahkuma, võib ta panna oma ohvri põrandal väänlema nagu mao või tekitada temale metsikuid krampe või panna teda oma keha vigastama.

Astrea ja "verileegioni" juhtumil oli viies ja viimane võitlus kurja vaimuga nii dramaatiline, et omaksed pidasid Astread surnuks, kui ta deemoni ahelaist vabanenuna põrandale vajus. Tegelikult oli ta vaid täiesti kurnatud.

Ei ole olemas kahte ühesugust kurja vaimu väljaajamise juhtumit. Sagedamini esineb siiski vägivallaakt just enne vabanemist. Selle metsikus on suuresti sellest, kui kaua kuri vaim on oma ohvris "elanud".

Kas kurje vaimu tuleb välja oksendada?

Jason Vinley ütleb end olevat "oksendamistoimingusse" sattunud sellepärast, et tema mõtted olid selleks ette valmistatud. Talle oli õpetatud, et temas on palju kurje vaimu ja tal kästi need välja oksendada.

Dr. Robert C. Frost, raamatu "Aglow with the Spirit" ("Vaimust hõõgub") autor, kirjutas mulle: "Olen mõnikord mõelnud, et saatan ehk osaliselt ise juhatab psühholoogiliselt või isegi korraldab neid niinimetatud massivabastamiseansse. Need pakuvad talle võimalusi tõmmata enesele tähelepanu."

On võimatu ette öelda, mis iga üksiku väljaajamise puhul võib juhtuda. Sellest hoolimata tulevad mõned rühmad vabastamiseanssidele, kaasas pehmet paberit ja oksekotid, kuhu nad kavatsevad kurjad vaimud välja oksendada. Olen näinud kurjast vaimust vaevatud inimese suust vahtu välja tulevat, kuid see ei olnud tingitud sellest, et teda oleks õpetatud deemoneid välja oksendada.

Ükski Piibli kirjakoht ei käsi seda teha. Kui see oleks vaid paljas rumalus, oleks see talutav. Kuid asi on palju halvem. Küsimus on väärdõpetuses, mis orjastab Jumala rahvast. Kuhu lähevad kurjad vaimud, kui nad on välja aetud?

Piibel räägib meile, et kuri vaim läheb tühjadesse paikadesse hingamist otsima, kuid ei leia seda (Mt 12:43). Silmadega nähtavast ja kätega katsutavast füüsilisest maailmast väljaspool on vaimumaailm. Paulus nimetab saatanat "õhuvalla valitsejaks" (Ef 2:2). Selles vaimuliku pimeduse riigis asuvad kurjad vaimud.

Väljaajamisel tuleb kurjad vaimud saata tühjadesse paikadesse. Meil ei ole võimu neid hävitada ega põrgusse saata. Inimesest väljudes lähevad nad tagasi pimedusse, kust nad tulid teda vaevama.

Kurjad vaimud ei allu sünni ega surma seadusele. Vaimud, kes tänapäeval inimese oma valdusesse võtavad, on samad, kes vaevasid inimesi juba Jeesuse päevil. Nad kihutasid Soodomat ja Gomorrat amoraalsetele tegudele, nad õhutasid Attilat ja Hitlerit hirmutegusid tegema.

Kurjad vaimud on olemas sellest ajast peale, kui neist Lutsiferi mässu ajal said langenud inglid. Nad heideti maa peale, kus nad tegutsevad seni, kuni ükskord Jeesus heidab nad nende jaoks valmistatud igavesse tulle.

Mida teha, kui kuri vaim ei lähegi käskides välja?

"Verileegioni" juhtumil tuli mul Astrea demonitele vastu seista viis korda, enne kui need lõplikult lahkusid. Esimesel neljal korral lahkusid nad tõesti, kuid nende võim ei olnud murtud. Pidasime lahingut elu ja surma peale vaimude vastu, kes olid 15 aastat seda inimest oma valduses hoidnud. Viienda lahingu järel teadis igaüks, et vabanemine oli täielik.

Mõnikord on võitlus vabanemise pärast olnud nii äge, et seestunud inimese elu on hädaohus. Sel juhul olen keset võitlust peatunud. Siin ei ole tegemist usu puudumisega, kui tulla tagasi järgmisel päeval ja alustada uuesti. Kord-korralt nõrgeneb kurja vaimu haare ja lõpuks ta otsustab heaga lahkuda.

Kas demonite väljaajamine õnnestub alati?

Selliseid "pikale läinud" juhtumeid võiks tõlgitseda meelevalda puudumisega, kuid ma ei usu, et see nii on. Kui pastor Sumrall võitles kolmel eri korral Claritas asuva "olendi" vastu, ei võinud keegi meist, pealtnägijaist, kahelda Jeesuse nime väes.

Pikale veninud lahingu juhtumid on siiski haruldased. Tavaliselt lähevad kurjad vaimud välja esimese käsu peale. Mõned siirad usklikud üritavad kurje vaimu ebaõnnestunult välja ajada. Üldiselt on viga selles, et nad on oma meelevalda suhtes ebakindlad. Kurjad vaimud märkavad seda ning ei kuuletu ebakindlale käsule. Kui asi on nii, siis leia enesele keegi, kellel on täielik selgus ja kes suudab käskida meelevaldaga.

Kuidas ma end tunnen, kui olen demoni välja ajanud?

Tavaliselt kujutletakse, et pärast demoni õnnestunud väljaajamist tunneb väljaajaja end suurepäraselt, kuid asi on vastupidine. Kunagi pole ma tundnud end nii abituna kui vaimust vaevatud inimese ees seistes. Siis ei ole aega rääkida eelnevatest õnnestumistest. Meie kogemused ei avalda kurjadele vaimudele mingit mõju. On ehk võimalik jutlustada või õpetada ilma erilise võidmiseta endiste kogemuste varal või isegi rutiinselt palvetada haige eest. Keegi ei suuda aga kurja vaimu välja ajada ilma Kõigekõrgema Jumala väeta. Iga kord olen võidu saabudes tundnud vaid kergendust ja tänulikkust selle eest, et Kuningas on taas võitnud pimeduse väed.

Millist armuannet vajatakse vaimude väljaajamiseks?

Ei ole olemas mingit "kurjade vaimude väljaajamise armuannet". Eelkõige vajatakse siin vaimude äratundmise armuannet (1Ko 12:10). Ilma selleta on võimatu teada, millal inimeses on kuri vaim, kuna tunnused ei taga õiget diagnoosi.

Kui oled jõudnud selgusele, et kellegi haigus on põhjustatud kurja vaimu asumisest antud inimeses, võid kasutada usu annet (1Ko 12:9). Kurjade vaimude vastu võitlemine on pannud minu usu proovile, aga samas on see õpetanud mind uuel viisil mõistma Jeesuse väge.

Mõnikord on võitlus nii äge olnud, et vaid vägevate tegude armuanne tundus aitavat. Siiski ei saa ma unustada seda lihtsat juhust, mille Jeesus meile jättis Mk 16:17: "Minu nimel nad ajavad kurje vaimu välja."

Kas vaimude eristamise annet vajatakse vaid kurjade vaimude äratundmiseks?

Olen sellest rääkinud juba varem seoses teiste asjaoludega. Siin tahan jälle toonitada, et anne ilmutab inimese vaimulikku seisundit: kas ta on Jumalas, lihalik või kurja vaimu võimuses. Kui tuntakse ära lihalik meelsus - salalikkus või kadedus, kuigi need võivad väliselt peituda armsate sõnade ja pisarate taha, saab selle tundmisega hoida ära kahju tekitamise Issanda tööle ja Kristuse ihule. Kadedus, salalikkus ja teesklemine ei ole demonid, vaid inimese enda hinge avaldused, mis ei ole alistatud Pühale Vaimule.

Kui palju kergem oleks takistada paljude vastuolude tekkimist ja nende poolt Kristuse ihule kahju tekitamist, kui tunnetataks nende taga peituvat meelekibedust ja omakasu otsimist. Tean nii mõndagi olukorda, kus isiklikku tragöödiat oleks võinud vältida, kui keegi oleks olnud küllalt julge ütleva seda, mida Püha Vaim oli temale ilmutanud.

Kui sageli küsitakse pärast mõne patuse olukorra avalikuks saamist: "Miks keegi seda varem ei märganud?" Sellepärast et vaimude eristamise

annet kasutatakse küll kurjade vaimude paljastamiseks, kuid jäetakse hooletusse lihalikkuse paljastamine. On tarvis paljastada petlikkus, salalikkus jms, et patustajaid aegsasti noomitaks ja juhatataks nad tagasi õigele teele.

Kuidas tegutseb vaimude eristamise anne?

Seda on küsinud mitmed Sõna kuulutajad, kellel on olnud tegemist niinimetatud piirjuhtumitega, kus inimene näis olevat kurjade vaimude võimuses ja ta oli harrastanud ka nõidumist. Siiski need õpetajad ei tahtnud, targasti küll, kurja vaimu välja ajada enne, kui nad selle olemasolus täiesti kindlad olid.

Kord kutsus üks mu kolleeg mind konsulteerima naise üle, kes oli osalenud nõidade seanssidel, et saada abi oma abieluprobleemile. Varem oli ta olnud koguduse liige, siis kõrvale jäänud ja välja pandud. Nüüd oli ta tulnud sõbra juurde abipalvega, kellel aga puudusid kogemused sellel alal ja ta palus mind selle naisega rääkida.

Naine jutustas mulle tseremooniast, milles ta oli osalenud. Pärast seda oli ta pidevalt kannatanud nutuhoogude, närvilisuse ja aeg-ajalt vägivaldsuse all. Palusin, et Püha Vaim ilmutaks mulle tõe.

Hakkasin nägema, et naine oli tõesti avanud eneses kahel korral tee kurjadele vaimudele, kuid kogemus Jumalaga oli ta päästnud. Nüüd oli tal süüdlase enesetunne. Kurja vaimu temas siiski ei olnud.

Rääkisin talle, mida olin tähele pannud ja me palvetasime Jeesuse nimel, et ta saaks oma patu andeks ning vabaneks masendusest ja vägivaldsusest. Sellest päevast alates on ta olnud tasakaalukas kristlane ning tundeelu häired ei ole enam kordunud.

Vaimude äratundmise armuanne tegutseb teadmisenä, mida võib seletada ainult nii, et meis asuv Püha Vaim paljastab probleemi olemuse.

Kas lapsed võivad sattuda kurja vaimu võimusesse?

Võivad küll. Keeletu ja kurdi poisi isalt küsis Jeesus, kui kaua see oli tema sees olnud. Isa vastas: "Lapsest saadik" (Mk 9:21). Brasiilia naine, kes sattus kurja vaimu võimusesse prohveteerimist matkides, rääkis mulle, et kuri vaim oli temas alates 9. eluaastast.

Mida teha inimese heaks pärast tema kurjast vaimust vabastamist?

Kui kuri vaim on välja aetud, on ohver tavaliselt võitlusest väga kurnatud. Sellest hoolimata tuleb talle selgitada, mis on toimunud. Talle tuleb ka näidata, et Jeesus on tema ainuke kaitsja kurja vaimu edaspidiste rünnakute vastu.

Tunnen kahte inimest, keda vabastati demonitest, kuid kes pöördusid hiljem tagasi pattudesse. Mõlemad sattusid varasemast veel kurjemate ja vägivaldsemate demonite valdusesse.

Isik, kes kurja vaimu välja ajab, peab vabanenule kohe evangeeliumi kuulutama. Kui ta ei taha meelt parandada, tuleb talle lugeda Mt 12:43-45 sisalduvat hoiatust ja seda seletada.

Kas inimene ise saab kurja vaimu välja ajada?

Kurjad vaimud jäta oma ohvri sageli mõneks ajaks maha ja sel ajal ta valitseb täielikult oma mõistust ja keha. (Lk 11:24). Kurja vaimu rünnaku all olles inimene ei tea, mis temaga toimub. Talle ehk räägitakse, et tal on "atakke" või langetõbi. Üldiselt ei mõista ka omaksed, milles tegelikult on asi. Vaid harva diagnoosib arst või psühhiaater haiguse kurja vaimu valduses olemisena.

Haiged ise ei taipa üldse oma raskuse põhjust ja lähevad valest kohast abi otsima. Kui seestunu teaks, et tema vaev tuleb kurjast vaimust, võiks ta oma piinaja ajutise äraoleku ajal paluda Issandalt armu ja meelt parandada. See muudaks tingimusi, mis kunagi avasid kurjale vaimule tee temasse. Sel viisil saaks ta vabaneda, kuna Jumala suurem vägi temas takistaks kurja vaimu tagasipöördumist. Vaid neil tingimustel on võimalik vabaneda kurjade vaimude vaevamisest teiste inimeste abita.

Millest ma tean, kas ma suudan kurja vaimu välja ajada või mitte?

Keegi küsis minult, kuidas teada saada, kas ta on saanud Jumalalt tervendamise armuande või mitte. Vastasin, et parim viis on palvetada haige eest. Ma ei püüdnud olla teravmeelne. Parim viis selgusele jõuda selles, kas Jumal sind kuuleb, kui sa kasutad Tema Poja nime, on kasutada seda kurjade vaimude vastu. Küll sa varsti märkad, millisel määral sul usku on. Nagu ma juba varem ütlesin, on igal usklikul see meelevald, kui ta vaid tahab seda kasutada.

Kas on õige inimesele rääkida, et tema sees on kuri vaim?

Kui inimene on kurja vaimu valduses, ei ole võimalik temaga normaalselt suhelda. Kui aga kohtad seestunut kurja vaimu ajutise äraoleku ajal, siis pead sa kindlasti rääkima, et ta vajab Kristust. Siis võib ehk olla sobiv öelda talle sedagi, et oled märganud ta sees kurja vaimu.

See ei ole praegu siiski mingi probleem. Tänapäeval on kõikjal maailmas inimesi, kes räägivad uskliketele, et nende sees on kuri vaim. Nad väidavad, et peaaegu kõik haigused on tegelikult põhjustatud kurjadest vaimudest. Nad palvetavad haigete eest, ajades neist kurje vaimu välja. Tundsin naist, kes niisuguse ettevõtmise tagajärjel suri. Ta oli ustav kristlane, kuid siis räägiti talle, et tema haigus oli põhjustatud kurjadest vaimudest. Ta olevat surnud hirmust. Lõpetagem jutud kurjadest vaimudest usklikes ja hakakem õigesti kasutama vaimude eristamise armuannet!

Kas peame otsima kurjadest vaimudest vaevatud inimesi, et neid vabastada?

Ei. Jeesus ei käinud kunagi otsimas kurjade vaimude valduses olevaid inimesi. "Aga õhtu saabudes toodi tema juurde palju seestunuid. Ja ta ajas vaimud välja sõnaga ja tegi haiged terveks" (Mt 8:16).

Kui Paulus ajas orjatarist deemoni välja, tegi ta seda sellepärast, et tüdruk talle tänaval pidevalt järgnes ja kangekaelselt karjus (Ap 16:16-17).

Läkitades oma kaksteist jüngrit teele, andis Jeesus neile meelevalla ja väe kõiki kurje vaimu välja ajada, aga Ta läkitas neid kuulutama Jumala riiki ja parandama haiged (Lk 9:1-2). Neid kästi kuulutada Jumala riiki ja parandada haiged, kuid ei kästnud üles otsida kurjast vaimust vaevatud

inimesi. Aga kui jüngrid selliseid kohtasid, oli neil meelevald nad Jeesuse nimel vabastada (Lk 10:17).